Dosarul nr. 2c-692/2022
(2-22044589-12-2c-31032022-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

3 decembrie 2025 municipiul Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Victoria Bogomolova
Grefier
Mădălina Chivu

examinând în procedură contencioasă în şedinţă de judecată publică cererea de chemare în judecată, depusă de Întreprinderea cu Capital Străin,, LACTALIS-ALBA" S.R.L. către Societatea cu Răspundere Limitată ,,BROKER LOGISTIC" cu privire la încasarea prejudiciului, compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele reclamantei expuse în cererea de chemare în judecată:

La 30 martie 2022, Întreprinderea cu Capital Străin „LACTALIS-ALBA" S.R.L., a sesizat Judecătoria Chişinău, sediul Centru cu cererea de chemare în judecată către Societatea cu Răspundere Limitată „BROKER LOGISTIC" cu privire la încasarea prejudiciului, compensarea cheltuielilor de judecată.

Conform cererii de chemare în judecată, invocă reclamanta că, la data de 01 ianuarie 2016, între Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L., în calitate de client şi „BROKER LOGISTIC" S.R.L. în calitate de Broker vamal, a fost încheiat Contractul nr.2/16 de prestare a serviciilor de intermediere (de broker vamal) în domeniul vamal.

Conform punctului 1.1. al Contractului, Clientul a încredinţat, iar Brokerul s-a obligat să efectueze pe principiile reprezentării directe, din numele şi pe contul clientului, declararea organelor vamale a mărfurilor, prezentarea acestora pentru vămuire, precum şi alte operaţiuni de intermediere în domeniul vamal.

Urmare a importului efectuat de Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L., în anii 2016-2017, în temeiul contractului indicat, „BROKER LOGISTIC" S.R.L. a perfectat declaraţiile vamale, după cum urmează:

1) în anul 2016 - declaraţiile vamale nr.3029 I 1598 din 19.01.16, 3029 I 7085 din 15.02.16, 3029 I 22500 din 18.04.16, 3029 1 32936 din 30.05.16, 3029 I 41922 din 05.07.16, 3029 I 48967 din 02.08.16, 3029 I 57645 din 06.09.16, 3029 I 75303 din 12.1 1.16, 3051 I 1335 din 19.03 16, 3051 I 8704 din 06.10.16, 3051 I 11291 din 02.12.16, 3051 I 11922 din 19.12.16.

2) în anul 2017 declaraţiile vamale nr. 2070112158 din 20.02.2017, nr. 2070127147 din 04.04.2017, nr. 2070136161 din 02.05.2017, nr.2070147736 din 05.06.2017, nr.2070161550 din 13.07.2017.

Relatează că, declaraţiile vamale depuse în perioada anului 2016 au fost reverificate în detaliu de către Biroul Vamal Centru la 26 iulie 2017 în temeiul procesului verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr.86.17/2-R din 26 iulie 2017.

În urma controlului, s-a constatat că mărfurile din declaraţiile vamale ale Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. se regăsesc în lista de concesii tarifare prevăzută în Anexa XVD a Acordului de Asociere fiind produse din categoria CT3 (1000 t), pentru aceste mărfuri nu a fost cerută eliminarea taxelor vamale în limitele contingentelor stabilite 2 prin indicarea codului contingentului EUIM în rubrica 39 a declaraţiilor vamale şi că scutirea de taxă vamală - 15% a fost acordată neîntemeiat.

Menţionează că, la 18 august 2017, Biroul Vamal Centru a întocmit decizia de regularizare nr.1114, în temeiul pct. 3, lit. a) şi c) al ordinului Serviciului Vamal nr 333-0 din 31 iulie 2014 şi procesul- verbal de reverificare a DV nr.86.17/2-R din 26 iulie 2017. Astfel, conform deciziei de regularizare, s-a calculat suma totală a obligaţiei vamale spre încasare în cuantum de 236 131, 25 de lei şi penalitatea de 44 565,63 de lei, iar în total suma de 280 696,93 de lei.

Susţine că, la 18.08.2017, reclamanta s-a adresat cu o cerere către pârât, înregistrată cu nr.494, pentru a clarifica situaţia, iar prin răspunsul nr.22/08 din 22/08/2017, pârâtul a explicat că la momentul întocmirii procesului verbal pentru compania Lactalis-Alba, programul informaţional Asicuda World pe care se bazează orice broker în corectitudinea completării declaraţiilor vamale, genera date eronate şi declaraţiile au fost întocmite corect la momentul declarării.

Ulterior, indică că, la 19 octombrie 2017, Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, prin care contesta actele administrative, Decizia de regularizare nr.1114, din 18/08/2017 şi actelor care au stat la baza emiterii acesteia, inclusiv procesul-verbal de reverificare a DV nr.86.17/2-R din 26 iulie 2017, remarcând faptul că „BROKER LOGISTIC" S.R.L. a participat în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru) din 04.10.2018, parţial a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, s-a anulat Decizia de regularizare nr 1114, din 18/08/2017 şi procesul-verbal de reverificare a DV nr.86.17/2-R din 26 iulie 2017, iar prin Decizia din 25 septembrie 2019, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău a respins cererea de chemare în judecată privind anularea deciziei de regularizare nr. 1114 din 18 august 2017 şi a procesului - verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr. 87.17/2-R din 26 iulie 2017.

Relatează că, Colegiul Civil a constatat cu certitudine faptul că, la importurile efectuate conform declaraţiilor vamale nr.3029 I 1598 din 19.01.16, 3029 I 7085 din 15.02.16, 3029 I 22500 din 18.04.16, 3029 1 32936 din 30.05.16, 3029 I 41922 din

05.07.16, 3029 I 48967 din 02.08.16, 3029 I 57645 din 06.09.16, 3029 I 75303 din 12.1 1.16, 3051 I 1335 din 19.03 16, 3051 I 8704 din 06.10.16, 3051 I 11291 din 02.12.16, 3051 I 11922 din 19.12.16, tratamentul tarifar preferenţial (preferinţa 200) a fost acordat neîntemeiat, ori, aşa cum a fost stabilit pentru produsele din categoria CT 3 (1 000 t), nu a fost solicitată eliminarea taxelor vamale în limitele contingentelor stabilite, prin indicarea codului contingentului EUIM3 în rubrica 39 a declaraţiei vamale, o acţiune obligatorie pentru situaţia din speţă, care însă nu a fost respectată de către Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L..

Ulterior, invocă că, la 19 octombrie 2017, Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. a depus cerere de recurs asupra Deciziei Curţii de Apel Chişinău din 25 septembrie 2019.

Prin încheierea din 4 decembrie 2019, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie, a declarat recursul inadmisibil, încheierea fiind irevocabilă din data pronunţării.

Astfel, susţine că, pârâta, fiind participant în proces, nu a putut să demonstreze în instanţa de judecată că declaraţiile vamale în cauză au fost completate de el în conformitate cu legislaţia în vigoare şi Acordul de Asociere între Republica Moldova şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora.

La 21 septembrie 2021, Biroul Vamal Centru a iniţiat controlul ulterior prin reverificare privind verificarea corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferinţial pentru declaraţiile vamale perfectate în perioada anului 2017, în temeiul procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr. 103.21/2-R din 17.11.2021.

În urma examinării datelor declarate la importul mărfurilor conform declaraţiilor vamale nr. 2070112158 din 20.02.2017, nr. 2070127147 din 04.04.2017, nr. 2070136161 din 02.05.2017, nr.2070147736 din 05.06.2017, nr.2070161550 din 13.07.2017, s-a constatat acordarea neîntemeiată a tratamentului tarifar preferinţial cod-200, cu indicarea acestuia în rub.36 a DVD, fără indicarea codului contingentului în rubrica 39-EUIM 3 (conform Anexei nr.12 a Ordinului Serviciului Vamal nr.346-0 din 24.12 2009), contrar prevederilor Acordului de asociere precum şi Hotărârii Guvernului nr.971 din 17/11/2014 pentru aprobarea Regulamentului privind administrarea contingenţelor tarifare la importul/exportul mărfurilor în/din RM şi abrogarea unor Hotărâri ale Guvernului.

În urma iregularităţilor constatate, în temeiul art. 127^{11} alin (1) lit. a); art.127^{13}; art.202^{2}; art.202^{3} alin (1) lit. g) alin (2) lit. e); art.202^{5}; art.202^{7} din Codul vamal al RM, conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor Legea nr.172 din 25/07/2014, au fost recalculate obligaţiunile vamale şi calculată majorarea de întârziere.

La 09 decembrie 2021, Biroul Vamal Centru a întocmit Decizia de regularizare nr.2154, prin care este calculată spre încasare suma penalităţii de 61 587,40 lei.

Opinând că la baza emiterii Deciziei de regularizare nr.2154, din 09 decembrie 2021 au stat faptele similare cu cele examinate şi apreciate în cadrul unui proces de

judecată şi pe care este o hotărâre irevocabilă, Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L., nu a contestat decizia în cauză, luată de Biroul Vamal Centru.

La 10.12.2021, Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. a adresat către pârât cu cererea prealabilă nr.157, 158 privind repararea prejudiciului material în sumă de 44 565,63 lei, şi 61 587,40 lei, cauzat prin acordarea neprofesionistă a serviciilor în baza Contractului nr.2/16 din 01 ianuarie 2016, încheiat între părţi, iar prin răspunsul din 22/12/2021, pârâtul a refuzat repararea prejudiciului material, motivând că pretenţiile înaintate prin cererea nr. 157 sunt tardive, cererea este depusă cu depăşirea termenului de prescripţie extinctiv de trei ani.

Menţionează că, poziţia pârâtului cu referire la termenul de prescripţie este în contrazicere cu prevederile legale specificate la art. 391 alin. (1) din Codul civil.

În circumstanţele de fapt enunţate, Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. a cunoscut cu certitudine atât prejudiciul cauzat cât şi pe cel care răspunde de el, urmare a Hotărârii instanţei de judecată, care a devenit irevocabilă la 4 decembrie 2019, ori, pârâtul prin răspunsul său, afirma că declaraţiile vamale au fost îndeplinite corect la momentul declarării.

Astfel, susţine că, termenul general în interiorul căruia Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat va expira la 4 decembrie 2022.

În situaţia în care admite că termenul ar începe să decurgă cum susţine pârâtul din data emiterii Deciziei de regularizare nr. 1114 din 19 august 2017, susţine că termenul de prescripţie ar fi fost suspendat începând cu depunerea cererii de chemare în judecată privind contestarea Deciziei de către Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. la 19 octombrie 2017 – şi până la 4 decembrie 2019, când Hotărârea a rămas irevocabilă, respectiv susţine că termenul de prescripţie extinctivă ar expira la 04 octombrie 2022.

În cel de al caz, relatează că, pârâtul afirmă că cererea este lipsită de temei legal şi este tardivă, astfel, pârâtul susţine că eroarea reţinută de organul vamal nu s-a produs din vina specialistului în domeniul vămuirii şi că declaraţiile vamale au fost completate corect la momentul declarării, astfel indicând asupra p.5.3. al Contractului, care prevede limitarea răspunderii Brokerului pentru aplicarea corectă a scutirilor de la plata drepturilor de import, remarcând că Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L., a depăşit termenul de prescripţie extinctiv de trei ani.

Punctează faptul că anume Brokerul vamal este persoana care efectuează completarea declaraţiei vamale, declararea mărfurilor, prezentarea lor pentru vămuire, garantarea achitării drepturilor de import/export cuvenite, precum şi alte operaţiuni de mediere în domeniul vamal, care trebuie să cunoască legislaţia în domeniu şi să efectueze toate acţiunile în strictă conformitate cu normele legale.

Invocând prevederile pct. 40, 41 al Hotărârii Guvernului nr. 1290 din 09.12.2005 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la activitatea brokerului vamal şi a specialistului în domeniul vămuirii, prevederile pct. 5.2 al Contractului nr.2/16 de prestare a serviciilor de intermediere (de broker vamal) în domeniul vamal încheiat

între părţi, art.9 alin. (2) lit. f), art. 514, 572, 602 alin. (2) şi art. 603 alin. (1) şi (2) din Codul civil al Republicii Moldova (în vigoare până la 29.12.2017), art. 164² lit. b) din Codul vamal al Republicii Moldova, în urma perfectării neglijente a declaraţiilor vamale enunţate, de către S.R.L. „BROKER LOGISTIC", şi anume ne indicarea în rubrica 39 a declaraţiei vamale codul contingentului corespunzător, menţionează că, Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. a fost prejudiciată efectiv cu suma de 44 565,63 lei, care a fost calculată cu titlu de penalitate de către Biroul Vamal Centru şi rămasă irevocabilă prin încheierea din 4 decembrie 2019 a Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie, prin care a fost constatat ne completarea rubricii 39 contingentul, în declaraţiile vamale nr.3029 I 1598 din 19.01.16, 3029 I 7085 din 15.02.16, 3029 I 22500 din 18.04.16, 3029 1 32936 din 30.05.16, 3029 I 41922 din 05.07.16, 3029 I 48967 din 02.08.16, 3029 I 57645 din 06.09.16, 3029 I 75303 din 12.1 1.16, 3051 I 1335 din 19.03 16, 3051 I 8704 din 06.10.16, 3051 I 11291 din 02.12.16, 3051 I 11922 din 19.12.16 şi cu suma de 61 587,40 lei, care a fost calculată cu titlu de penalitate de către Biroul Vamal Centru şi indicată în Decizia de regularizare nr.1114 din 18.08.2017, urmare a completării eronate a declaraţiilor vamale nr. 2070112158 din 20.02.2017, nr. 2070127147 din 04.04.2017, nr. 2070136161 din 02.05.2017, nr.2070147736 din 05.06.2017, nr.2070161550 din 13.07.2017, în total suma de 106 153,03 (una sută şase mii una sută cincizeci şi trei lei, 03 bani) lei.

Reieşind din circumstanţele de fapt şi de drept, în temeiul celor expuse şi a art.art. 5, 6, 7, 12, 166 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, solicită încasarea sumei de 106 153,03 (una sută şase mii una sută cincizeci şi trei lei, 03 bani) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat în cadrul raporturilor contractuale şi încasarea taxei de stat în valoare de 3 185 lei achitate la depunerea cererii.

Prin cererea de concretizare din 5 februarie 2025, suplimentar la cele indicate în cererea de chemare în judecată, reclamanta a invocat şi alte argumente întru susţinerea poziţiei sale, precum şi solicită încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică.

Cu privire la cheltuielile de asistenţă juridică, invocând prevederile art.art. 94 alin. (1), 82, 90 Cod de procedură civilă, întru confirmarea achitării serviciilor de asistenţă juridică de către reclamantă, prezintă actul de primire-predare din 21.11.2023 şi factura fiscală seria/nr. EAL000169280 din 6.12.2023, costul total al serviciilor fiind de 35 500 lei.

Invocând prevederile art. 162 alin. (3) Cod vamal al Republicii Moldova, afirmă că se află totuşi în prezenţa unui contract de mandat profesional (comercial). Contractul de mandat este o specie a contractelor de prestări servicii raportându-se la acestea ca partea la întreg, unde contractul de prestări servicii este o noţiune generică, iar mandatul-una din multiplele sale specii. Astfel, relaţiile care se instituie între brokerul vamal şi titularul operaţiunilor de vămuire trebuie analizate după principiile mandatului şi ale reprezentării comerciale, cu unele aspecte specifice cuprinse în reglementarea specială a acestor operaţiuni, răspunderea brokerului vamal fiind una de drept privat faţă de clientul său.

Susţine că, în reglementarea actuală, contractului încheiat între brokerul vamal şi clientul său i se vor aplica regulile speciale prevăzute de reglementările vamale (foarte puţine la număr), iar dreptul comun îl constituie prevederile Codului civil privind mandatul, aşa cum consideră ca fiind mandat profesional mandatul acordat: avocatului, administratorului, fondatorului sau lichidatorului persoanei juridice, administratorului insolvabilităţii, reprezentantului în proprietate intelectuală, băncilor, societăţilor de asigurare, participantului profesionist la piaţa valorilor mobiliare, expediţionarului, şi brokerului vamal.

În acest sens, invocând prevederile art. 1035 din Codul civil (până la modificările intrate în vigoare la 01.03.2019), prevederile art. 1480 din Codul civil (în vigoare după 01.03.2019), menţionează că, contractul de mandat este unul intuitu personae, făcând parte din contractele care se încheie în considerarea calităţilor mandatarului.

Astfel, reclamanta, bazându-se pe faptul că pârâta este un profesionist în domeniu, pentru a evita efectuarea cărorva erori la completarea declaraţiilor vamale de sine-stătător, a apelat la serviciile acestuia, pârâta, însă, nu şi-a îndeplinit în mod corespunzător obligaţiile, cauzând în acest sens un prejudiciu reclamantului, prejudiciu pentru care trebuie să răspundă în condiţiile legii.

La fel, invocând prevederile art. 1049 din Codul civil (până la modificările intrate în vigoare la 01.03.2019), prevederile art. 1498 din Codul civil (în vigoare după 01.03.2019), şi reieşind din prevederile legale respective rezultă că în cazul mandatului cu titlu oneros, aşa cum este în cazul din speţă, mandatarul, în speţă, pârâta răspunde pentru toate actele şi acţiunile sale pe care la săvârşeşte în calitate de mandatar. Prin urmare, susţine că nu poate exista niciun dubiu cu privire la faptul că în speţă pârâta urmează să răspundă integral pentru prejudiciul material cauzat reclamantului în sumă de 106 153,03 lei.

În baza prevederilor art. 56, 60 din Codul de procedură civilă, şi reieşind din cele indicate supra, solicită încasarea de la S.R.L. „BROKER LOGISTIC” în beneficiul Î.C.S. „Lactalis-Alba” S.R.L. a sumei de 106 153,03 lei (una sută şase mii una sută cincizeci şi trei lei, 03 bani) cu titlu de prejudiciu material şi încasarea taxei de stat în valoare de 3 185 lei achitate la depunerea cererii de chemare în judecată şi a cheltuielilor de asistenţă juridică în sumă de 35 500,62 lei.

Argumentele pârâtei – S.R.L. „BROKER LOGISTIC” expuse în referinţă:

La data de 21 mai 2025, S.R.L. „BROKER LOGISTIC”, prin intermediul avocatul Iordachi Alexandru a înaintat referinţă asupra cererii de chemare în judecată depuse de către Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. către S.R.L. „BROKER LOGISTIC” privind încasarea prejudiciului material.

Conform referinţei înaintate, reprezentantul pârâtei S.R.L. „BROKER LOGISTIC”, avocatul Iordachi Alexandru, susţine că, la data de 01 ianuarie 2016, părţile au semnat contractul de prestare a serviciilor nr.2/16.

Potrivit pct. 1.1. al respectivului contract, S.R.L. „Broker Logistic”, în calitate de broker vamal, s-a obligat să efectueze, pe principiile reprezentării directe, din numele şi pe contul clientului, Î.C.S. „Lactalis-Alba” S.R.L., declararea organelor vamale a mărfurilor, prezentarea acestora pentru vămuire, precum şi alte operaţiuni de intermediere în domeniul vamal.

În temeiul contractului nr.2/16 din 01.01.2016, pârâta a perfectat declaraţiile vamale nr. 302911598 din 19.01.16, 17085 din 15.02.16, 122500 din 18.04.16, 1132936 din 30.05.16, 1141922 din 05.07.16, 1148967 din 02.08.16, 157645 din 06.09.16, 1175303 din 12.11.16, 305111335 din 19.03.16, 118704 din 06.10.16, 111291 din 02.12.16, 111922 din 19.12.16, prin care Î.C.S. „Lactalis-Alba” S.R.L. a importat mărfuri, utilizând procedura vamală import definitiv a mărfurilor străine, beneficiind de acordarea tratamentului tarifar preferinţial (preferinţa 200), conform Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 şi ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014, pentru produsele originare din Uniunea Europeană, expediate de „Lactalis International” SNC din Franţa.

Ulterior, pe parcursul anului 2017, Î.C.S. „Lactalis-Alba” S.R.L. a efectuat alte importuri de mărfuri conform DVD nr. 2070112158 din 20.02.2017; 2070127147 din 04.04.2017; 2070136161 din 02.05.2017; 2070147736 din 05.06.2017 şi 2070161550 din 13.07.2017, declarate la poziţia tarifară 0401.

Susţine că, mărfurile sosite în adresa companiei Î.C.S. „Lactalis-Alba” S.R.L. au fost declarate în conformitate cu legislaţia în vigoare şi conform actelor de însoţire. Codurile vamale indicate în Invoice-uri şi Declaraţiile vamale de export corespundeau descrierii lor conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor.

La fel, menţionează că, la 01 ianuarie 2016, a intrat în vigoare Nomenclatura Combinată a Mărfurilor (Legea nr. 172/2014), care a schimbat codificarea produselor lactate. Autorităţile nu au emis acte normative care să actualizeze contingentele pentru noile coduri. Astfel, Serviciul Vamal nu a publicat o listă de contingente pentru 2016, deşi Acordul de Asociere cu UE (Anexa XV-D) prevăzuse această posibilitate. Circulara Serviciului Vamal nr. 839-C din 15 decembrie 2014, care reglementa aplicarea cotelor tarifare în 2015, nu a fost actualizată pentru anul 2016. Aşadar, în Anexele la Circulară lipseau contingentele pentru codurile tarifare ale produselor Î.C.S. „Lactalis-Alba” S.R.L. (04014010 şi 04015031).

Prin urmare, constată că pentru anul 2016 nu erau stabilite contingente pentru mărfurile declarate spre vămuire de către reclamantă, fapt confirmat cu putere de lucru judecat şi prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 04 octombrie 2018 şi Decizia Curţii de Apel Chişinău din 25 septembrie 2019.

Adaugă că, la momentul perfectării declaraţiilor vamale, în SIIV „Asycuda World" era inactivă caseta pentru completarea rubricii 39 (contingent). Iar, la verificare, până la validarea declaraţiilor vamale în SIIV „Asycuda World", care confirmă corectitudinea declarării, mărfurile se scuteau de taxa vamală în baza preferinţei cod-200, indicat în

rubrica 36, astfel, toate declaraţiile vamale respective au fost validate de SIIV „Asycuda World", fiind calculate impozitele aferente, iar inspectorul vamal a confirmat corectitudinea calculării impozitelor prin aplicarea ştampilei pe suportul de hârtie al declaraţiilor vamale şi decontarea mijloacelor băneşti de pe contul declarantului.

Susţine că, serviciile prestate de către pârâta S.R.L. „BROKER LOGISTIC", privind perfectarea declaraţiilor vamale invocate în acţiune, au fost recepţionate fără obiecţii de către reclamanta Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L., recepţia fiind însoţită de întocmirea facturi fiscale şi a actului de prestare a serviciilor, semnate de reprezentanţii ambelor părţi, după cum urmează: declaraţia vamală nr. 3029 1 1598 din 19.01.2016 - Factura fiscală FA4512282 din 19.01.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 1598 din 19.01.2016; declaraţia vamală nr. 3029 17085 din 15.02.2016 - Factura fiscală FA4512389 din 15.02.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 7085 din 15.02.2016; declaraţia vamală nr. 3051 I 1335 din 19.03.2016 - Factura fiscală din 19.03.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 1335 din 19.03.2016; declaraţia vamală nr. 3029 1 22500 din 18.04.2016 - Factura fiscală FA4510701 din 18.04.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 22500 din 18.04.2016; declaraţia vamală nr. 3029 1 32936 din 30.05.2016 - Factura fiscală FA4704697 din 30,05.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 32936 din 30.05.2016; declaraţia vamală nr. 3029 1 41922 din 05.07.2016 - Factura fiscală FA4867899 din 05.07.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 41922 din 05.07.2016; declaraţia vamală nr. 3029 1 48967 din 02.08.2016 - Factura fiscală FA4871034 din 02.08.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 48967 din 02.08.2016; declaraţia vamală nr. 3029 1 57645 din 06.09.2016 - Factura fiscală FA4871199 din 06.09.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 57645 din 06.09.2016; declaraţia vamală nr. 3051 1 8704 din 06.10.2016 - Factura fiscală FA4871363 din 06.10.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 8704 din 06.10.2016; declaraţia vamală nr. 3029 1 75303 din 12.11.2016 - Factura fiscală FA4949552 din 11.11.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 75303 din 12.11.2016; declaraţia vamală nr. 3051 1 11291 din 02.12.2016 - Factura fiscală FA5209458 din 02.12.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 11291 din 02.12.2016; declaraţia vamală nr. 3051 1 11922 din 19.12.2016 - Factura fiscală FA5209559 din 19.12.2016 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 11922 din 19.12.2016; declaraţia vamală nr.2070112158 din 20.02.2017 - Factura fiscală FA5210035 din 20.02.2017 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 12158 din 20.02.2017; Declaraţia vamală nr. 2070127147 din 04.04.2017 - Factura fiscală FA5476455 din 04.04.2017 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 27147 din 04.04.2017; declaraţia vamală nr. 2070136161 din 02.05.2017 - Factura fiscală FA5476599 din 02.05.2017 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 36161 din 02 05.2017; declaraţia vamală nr. 2070147736 din 05.06.2017 - Factura fiscală FA5476778 din 05.06.2017 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 47736 din 05.06.2017; declaraţia vamală nr. 2070161550 din 13.07.2017 - Factura fiscală FA5618975 din 13.07.2017 şi Actul de prestare a serviciilor nr. 61550 din 13.07.2017.

Prin urmare, indică că, semnând fiecare din aceste facturi fiscale şi acte de recepţionare a serviciilor, Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L., în calitate de beneficiar, a

confirmat expres că serviciile au fost îndeplinite în întregime şi că nu are obiecţii referitor la volumul, calitatea şi termenul prestării lor.

Adaugă că, la data de 26 iulie 2017, Biroul Vamal Centru a întocmit procesul-verbal nr. 86.17/2-R de reverificare a declaraţiilor vamale ale declarantului Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L., prin care s-a reţinut că, pentru mărfurile importate conform declaraţiilor vamale din anul 2016, tratamentul preferenţial, cod 200, a fost acordat neîntemeiat, deoarece, pentru produse din categoria CT3 (1000 tone), nu a fost solicitată eliminarea taxelor vamale în limitele contingentelor stabilite, prin indicarea codului contingentului EUIM 3 în rubrica 39 a declaraţiilor vamale.

Astfel, a fost emisă Decizia de regularizare nr. 1114 din 18 august 2017, prin care obligaţia vamală a Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. a fost recalculată, ca urmare a beneficierii neîntemeiate de tratamentul tarifar preferenţial, aceasta fiind obligată să achite suplimentar suma de 236 131,25 lei, precum şi majorarea de întârziere aferentă, în mărime de 44 565, 68 lei.

Ulterior, la data de 17 noiembrie 2021, Biroul vamal Centru a întocmit procesul-verbal nr.103.21/2-R de reverificare a declaraţiilor vamale ale declarantului Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. din anul 2017, prin care a fost constatată acordarea neîntemeiată a tratamentului tarifar preferenţial cod 200, cu indicarea acestuia în rubrica 36 a DVD, fără indicarea codului contingentului în rubrica 39EUIM 3 (conform Anexei nr. 12 a Ordinului Serviciului Vamal nr. 346-0 din 24.12.2009), definit ca contingent din categoria CT3 (1000 tone) la importul de mărfuri „Lapte şi smântână din lapte, neconcentrate, fără adaos de zahăr sau alţi îndulcitori", fiind scutite de taxa vamală în mărime de 15%, stabilită de Legea nr. 172 din 25.07.2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor (în vigoare din 01.01.2015).

Mai susţine că, în baza procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr.103.21/2-R din 17.11.2021, Biroul vamal Centru a emis decizia de regularizare nr. 2154 din 09 decembrie 2021, în temeiul căreia declarantului Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. i s-a calculat spre achitare obligaţia vamală, rezultată din beneficierea neîntemeiată a tratamentului tarifar preferenţial, în mărime de 114 617,57 lei, precum şi majorarea de întârziere aferentă în mărime de 61 587,40 lei.

Aşadar, susţine că prin circumstanţele descrise supra se confirmă în mod incontestabil că majorarea de întârziere, în cuantum de 106 153,03 lei, revendicată prin prezenta acţiune, a fost calculată de autoritatea vamală nu ca urmare a declarării eronate a mărfurilor, ci pentru întârzierile survenite în plata propriilor obligaţii vamale ale reclamantei Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L..

Relatează că, la 01 martie 2019 a intrat în vigoare Legea nr. 133/2018 privind modernizarea Codului civil şi modificarea unor acte legislative, astfel, reieşind din prevederile art. 7 alin. (1) Cod civil, iar obiectul prezentei acţiuni vizează aspecte ce ţin de executarea contractului nr.2/16 din 01.01.2016, susţine că speţei îi sunt aplicabile normele Codului civil, în varianta care era în vigoare momentul semnării şi executării respectivului contract, astfel, în afara cazurilor expres stipulate, toate referinţele

ulterioare la prevederile Codului civil vor avea în vedere varianta nemodernizată a acestuia, aplicabilă până la date de 01 martie 2019.

Drept urmare, invocând prevederile art. 512 alin. (1), 514, 602 alin. (1) şi (2), art. 610 alin. (3) şi (4) din Codul civil, susţine că, nu a fost confirmată o „neexecutare a obligaţiei contractuale" din partea pârâtei, or, din sensul normelor de drept citate supra, se desprinde concluzia că neexecutarea obligaţiei contractuale este omisiunea debitorului de a săvârşi prestaţia care constituie obiectul obligaţiei asumate şi, că o asemenea neexecutare a obligaţiei contractuale antrenează răspunderea civilă contractuală, doar atunci când se întrunesc condiţiile stabilite de lege, exceptând temeiurile de exonerare sau limitare a răspunderii.

Raportând circumstanţele speţei la normele de drept aplicabile, constată că, potrivit pct. 1.1. al contractului de prestare a serviciilor nr.2/16 din 01.01.2016, S.R.L. „BROKER LOGISTIC", în calitate de broker vamal, s-a obligat să efectueze, pe principiile reprezentării directe, din numele şi pe contul clientului, Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. declararea organelor vamale a mărfurilor, prezentarea acestora pentru vămuire, precum şi alte operaţiuni de intermediere în domeniul vamal, iar, reieşind din prevederile pct. 5.2 al contractului de prestare a serviciilor nr.2/16 din 01.01.2016, brokerul este responsabil de declararea la timp şi corectă a mărfurilor şi vehiculelor clientului, în conformitate cu legislaţia vamală în vigoare şi reieşind din documentele furnizate de către acesta din urmă.

În virtutea prevederilor exprese ale contractului sus-menţionat, dar şi a regimului juridic al reprezentării directe, susţine că, S.R.L. „BROKER LOGISTIC" nu a avut prerogative de apreciere sau decizie asupra condiţiilor de eligibilitate pentru tratament tarifar preferenţial şi nici competenţa de a interpreta dispoziţiile legale incidente în materia politicii tarifare. Rolul brokerului a fost strict procedural, limitat la completarea şi depunerea declaraţiilor vamale conform instrucţiunilor clientului şi în conformitate cu reglementările vamale în vigoare. Astfel, în contextul raportului de reprezentare directă instituit prin contractul nr. 2/16 din 01.01.2016, răspunderea integrală pentru conţinutul şi exactitatea datelor înscrise în declaraţiile vamale revine declarantului – în speţă, Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L., şi nu brokerului vamal, aşa cum în cazul S.R.L. „BROKER LOGISTIC", obligaţiile asumate prin contractul nr. 2/16 din 01.01.2016 nu au natura unor obligaţii de rezultat, ci de diligenţă.

Susţine că, prin dispoziţiile contractuale de a întocmi declaraţiile vamale în termen şi corect şi de a îndeplini formalităţile vamale conform documentelor şi instrucţiunilor clientului - pârâta şi-a asumat un nivel de efort şi competenţă minim, strict procedural, însă nu şi garanţia obţinerii unor tratamente tarifare preferenţiale sau evitarea unor controale post-vămuire.

Corespunzător, din punct de vedere al pârâtei, declaraţiile vamale perfectate în anii 2016-2017 au fost întocmite cu respectarea strictă a datelor puse la dispoziţie de reclamanta Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L., iar fiecare formular de declaraţie a fost validat de sistemul SIIV „Asycuda World" şi ştampilat de inspectorii vamali, ceea ce confirmă

oficial corectitudinea formalităţilor de vămuire şi că serviciile prestate de pârâtă au fost conforme cu prevederile legale aplicabile şi cu instrucţiunile clientului.

Indică că, potrivit capitolului III al Regulamentului privind administrarea contingentelor tarifare la importul/exportul mărfurilor în/din Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 971 din 17.11.2014, la importul în Republica Moldova al mărfurilor contingentate din ţările membre ale Uniunii Europene, sistemul de administrare a contingentelor tarifare se bazează pe principiul „primul venit, primul servit", în baza înregistrării în SIIV „Asycuda World" a declaraţiei vamale (pct. 14). Acordarea preferinţelor tarifare se efectuează în ordinea înregistrării în SIIV „Asycuda World" a declaraţii vamale şi în limitele cantităţilor indicate (pct. 15). Serviciul Vamal autorizează plasarea mărfurilor în circulaţie liberă, cu aplicarea cotelor tarifare, după efectuare obligatorie a controlului vamal documentar, în baza analizei criteriilor de risc şi a controlului fizic (pct. 16). Responsabilitatea pentru veridicitatea informaţiilor din documentele prezentate în procesul de vămuire revine exclusiv importatorilor (pct. 17). Documentele care conţin date eronate sau incomplete nu pot fi acceptate de organul vamal în cadrul procedurii de vămuire (pct. 18).

Totodată, menţionează că, conform pct. IV al Concepţiei Sistemului Informaţional Integrat Vamal, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 561 din 18.05.2007, funcţiile de bază ale SIIV „Asycuda World" sânt orientate spre: facilitarea şi corectitudinea calculelor, încasarea şi înregistrarea taxelor vamale şi a altor taxe, legate de operaţiunile vamale; aplicarea selectivităţii la controlul mărfurilor şi preîntâmpinarea contrabandei; asigurarea în termen de către administraţia vamală a organelor centrale de specialitate ale administraţiei publice cu informaţie veridică; utilizarea selectivităţii la tranzacţiile vamale (roşu, galben, verde, albastru); calcularea preventivă sau garanţia, care determină simplificarea comerţului şi asigură acumularea taxelor vamale; urmărirea traseului stabilit de organele vamale, în cazul regimului vamal de tranzit, funcţionalităţi care sânt atinse prin: controlul automat, validarea şi înregistrarea declaraţiilor vamale; perceperea taxelor vamale, conform legislaţiei în vigoare; posibilităţile verificării impozitelor şi taxelor vamale; verificarea aprecierii corecte a valorii în vamă, folosind în regim real de timp bazele de date pentru stabilirea preţului conform tarifului vamal; selectivitatea datelor vamale, cu scopul controlului tranzacţiilor cu risc sporit; verificarea promptă a documentelor şi minimizarea operaţiunilor manuale asupra lor; introducerea metodelor sistematice şi distribuirea optimă a operaţiunilor şi resurselor.

Pârâta invocă că, în perioada 2016-2017, rubrica „39" era inactivă din punct de vedere funcţional în sistemul SIIV „Asycuda World", astfel că nu exista posibilitatea tehnică sau, cel puţin, nu era obligatorie introducerea codului contingentului pentru aplicarea tratamentului tarifar preferenţial, motive din care, declaraţiile vamale au fost completate cu indicarea codului – „200" la rubrica „36" („Preferinţe"), în conformitate cu anexa nr. 10 la Ordinul Serviciului Vamal nr. 346-0/2009, care reflectă regimul preferenţial în temeiul Acordului de Asociere UE-RM.

Astfel, solicitarea de aplicare a preferinţei tarifare a fost exprimată cu respectarea cadrului procedural şi în deplină concordanţă cu posibilităţile tehnice şi funcţionalităţile efective ale Sistemului Informaţional Integrat Vamal disponibile la momentul respectiv, fără eluda cerinţele aplicabile de completare a declaraţiilor vamale.

În sensul dat, susţine că, nu a fost demonstrat că aplicarea scutirilor tarifare era condiţionată, în mod imperativ şi verificabil tehnic, de completarea rubricii „39", respectiv că sistemul SIIV „Asycuda World" ar fi respins declaraţiile vamale fără completarea rubricii „39".

În practică, relatează că, Sistemul Informaţional Integrat Vamal exercită un control automatizat asupra declaraţiilor vamale, inclusiv asupra corectitudinii şi plenitudinii completării tuturor rubricilor obligatorii. Sistemul generează mesaje de eroare atunci când rubricile sunt omise sau completate incorect şi blochează procesarea declaraţiei vamale în cazul în care datele introduse nu respectă cerinţele de completare stabilite de autoritatea vamală. Astfel, o declaraţie vamală nu poate fi acceptată şi validată în sistem dacă nu este conformă normelor tehnice aplicabile.

Relevă că, din probele dosarului rezultă că declaraţiile vamale au fost acceptate, înregistrate şi procesate integral de sistem, ceea ce exclude ex lege existenţa unor erori de completare a declaraţiilor vamale. Or, nu este posibil tehnic ca declaraţiile completate necorespunzător inclusiv cu lipsa codului contingentului în rubrica „39" să fie validate de sistem, întrucât acesta urma să genereze automat mesajul „Eroare: Introduceţi codul contingentului".

În condiţiile date, fie autoritatea vamală admitea validarea declaraţiilor cu aplicarea tratamentului tarifar preferinţial cod „200", prin indicarea acestuia în rubrica 36, în baza unei practici oficiale existente la acel moment, fie existau disfuncţionalităţi în sistemul informatic al autorităţilor vamale, care permitea validarea declaraţiilor fără a genera erori, vulnerabilităţi care nu pot fi imputate pârâtei, aşa cum în ambele ipoteze, nu se poate reţine existenţa unei fapte culpabile din partea brokerului sau a unei încălcări a obligaţiei de diligenţă profesională.

La fel, indică că, aşa cum am arătat şi mai sus, potrivit pct. IV din Hotărârea Guvernului nr. 561 din 12.05.2007, SIIV „Asycuda World" are, între altele, funcţia de verificare a impozitelor şi taxelor vamale, precum şi a aplicării corecte a regimului tarifar, în timp real, pe baza bazelor de date şi a tarifelor în vigoare. Această funcţie este susţinută şi de Regulamentul privind administrarea contingentelor tarifare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 971 din 17.11.2014, care reglementează modul în care se acordă tratamentul tarifar preferenţial la import exclusiv în baza înregistrării corecte şi complete a declaraţiei vamale în SIIV „Asycuda World".

Prin urmare, având în vedere că declaraţiile vamale au fost completate integral in conformitate cu cerinţele legale şi procedurale în vigoare la acel moment, şi ulterior acceptate de Sistemul Informaţional integrat Vamal sistem care exercită un control automatizat şi riguros al completării se exclude orice ipoteză a unei completări necorespunzătoare, neglijente sau incomplete. Acceptarea declaraţiilor vamale,

aplicarea tratamentului tarifar preferenţial cu codul – „200”, precum şi calcularea şi încasarea drepturilor de import nu ar fi fost posibile fără validarea expresă de către organul vamal, cace exercită controlul automat al corectitudinii completării declaraţiilor, autorizează plasarea mărfurilor în liberă circulaţie şi verifică conformitatea documentară şi tehnică a datelor declarate.

În aceste condiţii, consideră că pârâta, S.R.L. „BROKER LOGISTIC”, în calitate de broker vamal, şi-a executat obligaţiile contractuale în mod corect şi diligent, fără a comite vreo eroare sau omisiune imputabilă în completarea declaraţiilor vamale.

La acest capitol, reţine Decizia Curţii de Apel din 25 septembrie 2019, deşi contrară soluţiei instanţei de fond, nu constituie o dovadă a completării neglijente a declaraţiilor vamale de către brokerul vamal şi nici a unei executări defectuoase a obligaţiilor contractuale asumate de acesta. Instanţa de apel nu a combătut constatările instanţei de fond şi nici argumentele reclamantei Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. cu privire la validarea declaraţiilor prin sistemul informatic „Asycuda World" şi acceptarea acestora de către autoritatea vamală, ci a reconfigurat analiza în drept, plasând riscul eventualei disfuncţionalităţi tehnice a sistemului informaţional sau a revizuirii procedurilor şi actelor normative aplicabile în sarcina importatorului.

Însă, susţine că, această reconsiderare juridică a circumstanţelor cauzei nu afectează corectitudinea materială a completării declaraţiilor la momentul depunerii lor şi nici diligenţa manifestată de brokerul vamal în executarea mandatului său, întrucât sistemul informaţional vamal presupune o validare automată şi instituţională a datelor introduse, ceea ce presupune un minim control de legalitate.

În consecinţă, instanţa de apel a reţinut pe fond că regimul tarifar preferenţial a fost aplicat în mod nejustificat în favoarea Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L., ca urmare a neîndeplinirii cerinţelor legale, fără ca această concluzie să implice vreo culpă profesională din partea brokerului vamal la completarea declaraţiilor vamale, care au fost validate de SIIV „Asycuda World”.

Indică că este relevant faptul că pentru poziţiile tarifare 0401.4010 şi 0401.5031, declarate de reclamantă în cursul anului 2016 şi 2017, nu erau stabilite contingente tarifare în vigoare, iar completarea rubricii „39” din declaraţia vamală nu era necesară şi, de fapt, nici posibilă din punct de vedere tehnic, concluzie ce rezultă în mod concludent din analiza reglementărilor relevante aplicabile în perioada menţionată.

În primul rând, susţine că, examinarea Anexelor nr. 1, 2 şi 3 la Circulara Serviciului Vamal nr. 839-C din 15.12.2014 document normativ care detaliază contingentele tarifare aplicabile în anul 2015 relevă faptul că poziţiile tarifare 0401.4010 şi 0401.5031 nu sunt incluse în lista mărfurilor pentru care erau instituite contingente. Astfel, chiar şi în condiţiile aplicabilităţii acestui act, nu ar fi existat un cod de contingent tarifar corespunzător pentru produsele importate de reclamantă.

În al doilea rând, reţine că, circulara dată devenise inaplicabilă în anul 2016, întrucât fusese emisă în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1525 din 29.12.2007 privind aprobarea Nomenclatorului mărfurilor a! Republicii Moldova, act normativ care a fost

ulterior abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 632 din 11.09.2015, care, începând cu 1 ianuarie 2015, a intrat în vigoare Legea nr. 172 din 25.07.2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, care a introdus o nouă structură tarifară naţională, incompatibilă on referinţele din actele normative emise în baza nomenclatorului anterior.

În plus, susţine că, pentru anul 2016 nu exista niciun alt act normativ cu aplicabilitate generală care să stabilească contingente tarifare aferente poziţiilor tarifare în cauză. Astfel, în lipsa unui contingent valabil pentru aceste mărfuri, nu putea fi identificat şi aplicat un cod tarifar contingent relevant, iar completarea rubricii „39" din declaraţiile vamale - rubrică destinată exclusiv introducerii codului de contingent nu doar că era lipsită de temei juridic, ci era şi imposibilă din punct de vedere tehnic.

Consideră că, omisiunea normativă, confirmată cu putere de lucru judecat prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 25 septembrie 2019, exclude în principiu ideea unei erori profesionale din partea brokerului şi relevă implicit că introducerea codului de preferinţă -„200", în rubrica 36 a declaraţiei vamale, a fost conformă practicii oficiale de atunci.

Reiterează, conform funcţionalităţilor sistemului informatic „Asycuda World", orice declaraţie vamală care conţine un cod de contingent inexistent sau greşit este automat respinsă, sistemul generând un mesaj de eroare de tipul: „Introduceţi codul contingentului". Aşadar, dacă rubrica „39" ar fi trebuit completată, lipsa ei ar fi condus la blocarea declaraţiei vamale, ceea ce nu s-a întâmplat. Prin urmare, acceptarea declaraţiilor în sistemul SIIV, demonstrează în mod obiectiv că acestea au fost completate conform cu structura de date, regulile de validare şi baza de coduri în vigoare la acel moment.

În contextul dat, reţine că, necompletarea rubricii „39" nu reprezintă o eroare de completare - cu atât mai puţin una imputabilă în sarcina brokerului vamal ci reflectă exact situaţia normativă şi tehnică existentă în cursul anilor 2016-2017, omisiune ce nu poate fi calificată drept o neglijenţă, ci este consecinţa directă a inexistenţei unui cod tarifar de contingent aplicabil mărfurilor respective, în concordanţă cu procedura oficială şi funcţionalitatea sistemului vamal din perioada analizată.

Precizează şi faptul că, nici o sancţiune administrativă sau contravenţională nu i-a fost aplicată S.R.L. „BROKER LOGISTIC" în urma deciziilor de regularizare nr. 1114 din 18.08.2017 şi nr. 2154 din 09.12.2021, lucru care dovedeşte că autorităţile vamale nu au reţinut vreo abatere de natură profesională sau legală în activitatea brokerului vamal. Or, abia la momentul întocmirii procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr. 86.17/2-R din 26.07.2017, respectiv după completarea declaraţiilor vamale din anii 2016 şi 2017, specialistul S.R.L. „BROKER LOGISTIC" a fost informat, pentru prima dată, despre implementarea unor modificări recente în funcţionalitatea sistemului SIIV „Asycuda World", care, din cauza noilor reglementări referitoare la scutirile tarifare din ţările europene, impuneau, de acum înainte, completarea obligatorie a rubricii „39" cu indicarea contingentului aplicabil.

Prin urmare, relevă că, decizia autorităţii vamale de recalculare a obligaţiilor vamale ale Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. a fost determinată de o schimbare a practicii oficiale de validare a declaraţiilor şi de o reinterpretare ulterioară a legislaţiei, şi nu de constatări privind erori sau neglijenţe în redactarea declaraţiilor vamale.

Însă, reinterpretările ulterioare privind necesitatea indicării obligatorii a contingentului în rubrica „39„ a avut un caracter post-factum şi nu pot fi puse în seama brokerului, care şi-a îndeplinit obligaţiile „la zi”, în acord cu procedurile oficiale aplicabile, cu documentele şi instrucţiunile clientului.

Reieşind din specificul reprezentării directe, decizie de regularizare nr. 1114, emisă Biroului Vamal Centre la 18.08.2017 şi decizia de regularizare nr. 2154, emisă de Biroul vamal Centru la 09.12.2021, nu poate constitui, de principiu, o dovadă a faptului privind executarea necorespunzătoare de către pârâta S.R.L. „BROKER LOGISTIC” a obligaţiilor asumate conform contractului de prestare a serviciilor nr.2/16 din 01.01.2016, care nu conţine absolut nici o prevedere în acest sens, stabilind exact, la pct. 3.4., că serviciile prestate de brokerul vamal se achită pe baza declaraţiei vamale în detaliu, facturii fiscale sau a facturii de plată.

Prin urmare, organul vamal nu dispune de nicio atribuţie legală de a confirma sau de a aproba în vreun fel calitatea ori volumul serviciilor prestate de S.R.L. „BROKER Logistic” în executarea contractului de prestare a serviciilor nr. 2/16 din 01.01.2016.

Această competenţă aparţine în exclusivitate clientului, Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L., care, reiterează, a recepţionat serviciile brokerului fără obiecţii, fapt dovedit prin semnarea, de către ambele părţi, a actelor de recepţie anexate la materialele dosarului.

Generalizând cele expuse supra, rezultă cu certitudine că, în situaţia din speţă, pârâta nu a admis vreo neexecutare/executare necorespunzătoare a obligaţiilor asumate conform contractului de prestare a serviciilor nr. 2/16 din 01.01.2016, motiv din care, consideră că, nu poate fi ţinută, de principiu, să o despăgubească pe reclamantă.

Mai ales că, nici nu există un prejudiciu direct şi cert rezultat din revizuirea de către autoritatea vamală a deciziei de a acorda reclamantei un tratamentul tarifar preferenţial, deoarece, aşa cum sugerează decizia Curţii de Apel Chişinău din 25 septembrie 2019, lipsa contingentului tarifar în 2016 a făcut imposibilă beneficierea de scutirea de taxe, indiferent de modul cum a fost completată declaraţia vamală.

Astfel, consideră că, solicitările de despăgubire pentru prejudiciile pretinse nu pot fi îndreptate împotriva brokerului vamal, acesta nefiind subiectul niciunei încălcări de lege ori neglijenţe profesionale imputabile.

Cu referire la lipsa prejudiciului, indicând asupra prevederilor art.art. 610 din Codul civil, susţine că pentru a putea solicita despăgubiri, trebuie dovedită existenţa unei daune patrimoniale efective, distinctă de simpla recalculare a unei obligaţii fiscale. Astfel, reţine că în temeiul deciziilor de regularizare nr. 1114 din 18 august 2017 şi nr. 2154 din 09 decembrie 2021, au fost stabilite două sume distincte. Pe de o parte, organul vamal a recalculat obligaţiile vamale datorate de declarantul Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L., urmare a faptului că aceasta a beneficiat neîntemeiat de un tratament tarifar

preferenţial. Pe de altă parte, au fost calculate majorări de întârziere, conform art. 228 Cod fiscal, astfel, susţine că, chiar dacă s-ar reţine o vină profesională a brokerului, singurul prejudiciu pretins de reclamantă derivă din majorările de întârziere calculate pentru neplata în termen a obligaţiilor vamale recalculate.

Astfel, notează că, prin acţiunea înaintată, Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. recunoaşte existenţa şi necesitatea achitării obligaţiilor vamale principale în mărime de 236 131,25 lei şi, respectiv, 114 517,57 lei, invocând, cu titlu de prejudiciu, doar majorările de întârziere calculate în sumă de 106 153,03 lei.

Majorarea de întârziere este, potrivit art. 228 alin. (1) Cod fiscal, o sumă calculată în funcţie de cuantumul impozitului, taxei şi de timpul scurs din ziua în care acestea trebuiau plătite, indiferent de faptului dacă au fost sau nu calculate la timp. Aplicarea de către organul fiscal sau alt organ abilitat majorării de întârziere este obligatorie, independent de forma de constrângere. Majorarea de întârziere reprezintă o parte din obligaţia fiscală şi se percepe în modul stabilit pentru impunerea fiscală.

Indică că, prin plata majorării de întârziere, reclamanta nu a suportat o pierdere patrimonială efectivă, ci a achitat, de facto, o parte din obligaţia sa fiscală, reprezentând costul utilizării resurselor publice pentru perioada achitării efective a drepturilor de import în mărime deplină. Astfel, majorarea de întârziere invocată de reclamantă nu poate fi asimilată prejudiciului efectiv în sensul art. 610 alin. (1) Cod civil, pentru că nu reflectă o diminuare nejustificată a patrimoniului său ori un cost necesar remedierii unui viciu sau reconstituirii situaţiei anterioare.

La caz, invocă că, achitând majorarea de întârziere în mărime de 106 153,03 lei, Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. nu a suportat în esenţă un prejudiciu material efectiv, dar şi-a executat o parte a propriei obligaţii fiscale faţă de bugetul de stat. Or, reieşind din prevederilor art. 228 alin. (1) Cod fiscal, majorarea de întârziere reprezintă e parte din obligaţia fiscală şi se percepe în modul stabilit pentru impunerea fiscală, motiv din care nu poate fi calificată drept un prejudiciu civil. Plăţile efectuate pentru utilizarea fondurilor statului nu indică o pierdere patrimonială în sens civil, ci o obligaţie fiscală impusă imperativ de lege şi recunoscută expres de reclamantă, perspectivă din care, S.R.L. „BROKER LOGISTIC" nu are nicio responsabilitate contractuală în legătură cu plata la termen de către reclamantă a propriilor sale obligaţii vamale, acestea ţinând exclusiv de responsabilitatea declarantului Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L..

Subliniază şi faptul că pretenţia reclamantei privind plata majorării de întârziere aferentă propriei obligaţii vamale este neîntemeiată în raport cu pârâta, aşa cum în speţă, Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. a avut în posesie şi a beneficiat efectiv, pe perioada de referinţă, de sumele de 236 131,25 lei şi, respectiv, 114 617,57 lei, reprezentând obligaţia vamală neplătită în termen. Astfel, orice cost aferent utilizării acestor sume nu poate fi imputat pârâtei, care nu a obţinut nici un avantaj patrimonial prin această situaţie. Or, responsabilitatea pentru întârzierea plăţii şi consecinţele acesteia îi revine în exclusivitate reclamantei, care a beneficiat de avantajul folosirii gratuite a banilor publici, urmând să compenseze costurile aferente acestei folosinţe.

Distinct de cele relatate supra, susţine că, majorarea de întârziere în sumă de 106 153,03 lei nu este legată de modul în care au fost completate declaraţiile vamale din anii 2016 şi 2017, ci se datorează întârzierii admise la plata obligaţiilor vamale, a căror existenţă nu este contestată de reclamantă în cadrul prezentului litigiu. Astfel, majorarea de întârziere nu poate fi considerată un efect direct al unei erori profesionale a brokerului, ci reprezintă o consecinţă e neachitării la termen a obligaţiilor fiscale de către reclamantă însăşi, ceea ce subliniază lipsa unui raport cauzal între „eventualele nereguli" şi completarea declaraţiilor vamale şi aplicarea majorării de întârziere.

Astfel, susţine că, în absenţa unui prejudiciu real şi a unei legături de cauzalitate între presupusa eroare profesională a brokerului şi majorarea de întârziere achitată - datorie fiscală accesorie nu există temei pentru a pretinde suma de 106 153,03 lei cu titlu de despăgubiri, iar, cererea de „compensare" a majorării de întârziere rămâne, în esenţă, o încercare de a transforma o obligaţie fiscală într-o pretenţie de natură civilă, ceea ce nu îşi găseşte suport în legea civilă.

Prin urmare, susţine că, chiar şi în ipoteza unei vinovăţii a brokerului, lipsa unui prejudiciu civil efectiv exclude posibilitatea atragerii răspunderii contractuale pentru majorarea de întârziere achitată, care nu poate fi reţinută drept despăgubire.

În altă ordine de idei, în esenţă, completarea rubricii „39" a declaraţiei vamale (omisiune invocată pârâtei) reprezintă o simplă cerere administrativă de alocare a unui contingent tarifar, nicidecum o garanţie de obţinere automată a scutirii de taxe.

Relevă că, aşa cum arată şi decizia Curţii de Apel Chişinău din 25 septembrie 2019, înregistrarea unei declaraţii în Sistemul integrat „Asycuda World" cu indicarea codului EUIM3 reflectă doar solicitarea, nu şi verificarea fondului legal al preferinţelor. De altfel, procedura de alocare a contingentelor funcţionează în ordinea cronologică a înregistrării declaraţiilor şi este supusă limitelor cantitative disponibile. Astfel, chiar o declaraţie completată impecabil poate rămâne în afara scutirii dacă volumele au fost epuizate fiind deja repartizate altor operatori.

Mai mult, indică că, în anul 2016, autorităţile nu stabiliseră, prin niciun act normativ, contingente pentru produsele importate de reclamantă, ceea ce făcea, în mod obiectiv, imposibilă acordarea unei preferinţe tarifare, condiţii în care, validarea declaraţiei în sistem şi aplicarea codului EUIM3, deşi la nivel procedural erau admise, nu puteau genera efectul substanţial al scutirii de taxe.

În lumina circumstanţelor invocate, orice invocare a unei erori a brokerului legate de necompletarea rubricii „39" nu poate reprezenta o cauză a impunerii sumelor (majorărilor de întârziere) achitate de reclamantă. Or, nu a fost invocată şi probată absolut nici o circumstanţă care să indice asupra faptului că pârâta ar fi avut posibilitatea tehnică de a completa rubrica „39" a declaraţiei vamale şi, că dacă codul ar fi fost înscris în rubrica dedicată, scutirea ar fi fost automat acordată, întrucât nu exista cadrul legal necesar şi nu se cunoaşte disponibilitatea cantitativă necesară la momentul completării declaraţiilor vamale.

Cu privire la limitarea răspunderii brokerului, susţine că, reieşind din prevederile art. 603 alin. (1), 667 alin. (1) Cod civil, pct. 5.2. al contractului de prestare a serviciilor nr.2/16 din 01 ianuarie 2016 şi în cazul în care chiar dacă s-ar admite ipotetic că brokerul vamal s-ar face vinovat de aplicarea eronată a tratamentului tarifar preferenţial, ceea ce este profund eronat, şi în acest caz cerinţa reclamantei de compensare a penalităţii în mărime de 106 153,03 lei ar fi fost lipsită de temei legal. Or, răspunderea brokerului vamal, pentru situaţiile aplicării incorecte a scutirilor de la plata drepturilor de import, a fost expres limitată conform prevederilor exprese al contractului dintre părţi şi în consecinţă, principiul reprezentării directe consolidează poziţia de limitare a răspunderii contractuale a brokerului vamal, aşa cum orice obligaţie legală ori financiară derivată din procedura vamală se întemeiază exclusiv pe faptele şi opţiunile clientului.

Astfel, susţine că, S.R.L. „BROKER LOGISTIC" nu poate fi declarat responsabil pentru decizii şi situaţii ce exced rolul său procedural, iar răspunderea sa contractuală nu se poate angaja în absenţa culpabilităţii specifice şi a unei fapte ilicite imputabile direct. Prin urmare, susţine că, nu există niciun temei legal sau contractual care să impună pârâtei obligaţia de a suporta costurile legate de majorările de întârziere achitate de reclamantă, astfel, în absenţa unei astfel de dispoziţii exprese, pretenţia Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. o consideră lipsită do fundament juridic, întrucât obligaţiile S.R.L. „BROKER LOGISTIC", în cadrul contractului nr. 2/16 din 01.01.2016, se limitează la prestarea cu diligenţă a serviciilor prevăzute, iar eventualele sancţiuni fiscale impuse reclamantei în relaţia sa cu statul nu pot fi automat transferate în, sarcina brokerului, în cadrul raportului de reprezentare directă, fără o reglementare clară şi o obligaţie expresă în acest sens, asumată de către pârâtă.

Cu referire la vinovăţia Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L., la naşterea prejudiciului invocat, susţine că în succesiunea celor relatate supra, este de reţinut şi faptul că, potrivit prevederilor art. 612 Cod civil, la data de 26 iulie 2017, Biroul vamal Centru a întocmit procesul-verbal nr.86.17/2-R de reverificare a declaraţiilor vamale nr.3029 I 1598 din 19/01/16, I 7085 din 15/02/16, I 22500 din 18/04/16, I 132936 din 30/05/16, I 141922 din 05/07/16, I 148967 din 02/08/16, I 57645 din 06/09/16, I 175303 din 12/11/16, 3051 I 1335 din 19/03/16, I 18704 din 06/10/16, I 11291 din 02/12/16, I 11922 din 19/12/16 ale declarantului Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L..

În urma controlului, s-a constatat că mărfurile din declaraţiile vamale ale Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. se regăsesc în lista de concesii tarifare prevăzută în Anexa XV-D Acordului de Asociere şi, fiind produse din categoria CT3 (1000 t), pentru aceste mărfuri nu a fost cerută eliminarea taxelor vamale în limitele contingentelor stabilite, prin indicarea codului contingentului EUIM în rubrica „39" a declaraţiilor vamale, motiv din care scutirea de taxă vamală – 15 % a fost acordată neîntemeiat.

Astfel că, acţionând în calitate de declarant şi deţinând în original pe suport de hârtie declaraţiile vamale nr.2070112158 din 20.02.2017; 2070127147 din 04.04.2017; 2070135161 din 02.05.2017; 2070147736 din 05.06.2017; 2070161550 din 13.07.2017,

cel târziu din data de 26 iulie 2017, reclamanta Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. cunoştea faptul că şi respectivele declaraţii vamale sunt perfectate fără indicarea codului contingentului EUIM în rubrica „39” a declaraţiilor vamale, conştientizând că a beneficiat neîntemeiat de scutirea de taxa vamală în mărime de – 15 %.

Cu toate acestea, relatează că, reclamanta Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. nu a întreprins absolut nici o acţiune în vederea rectificării declaraţiilor vamale depuse şi achitării imediate a obligaţiei în mărime de 114 617,57 lei, rezultată din beneficierea neîntemeiată a tratamentului tarifar preferenţial, fapt care ar fi exclus calcularea majorării de întârziere pe perioada 26 iulie 2017 - 09 decembrie 2021, în mărime de 61 587,40 lei.

Mai mult decât atât, susţine că, reclamanta nu a achitat respectiva obligaţie vamală nici după Decizia definitivă a Curţii de Apel Chişinău din 25 septembrie 2019, fapt care, la fel, ar fi dus la diminuarea penalităţii în mărime de 61 587,40 lei.

Astfel, la caz, susţine că Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. a acţionat neonest şi cu rea-credinţă, sperând nejustificat să expire perioada de 4 ani pentru efectuarea controlului vamal ulterior şi, astfel să beneficieze neîntemeiat de un tratament tarifar preferenţial, în mărime de 114 617,57 lei. Însă, reieşind din prevederile art. 14 alin. (1) şi (2) Cod civil (în redacţie actuală), nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenţiei sale, fapta ilicită sau de rea- credinţă pe care tot ea a săvârşit-o sau la care a participat. Nici o persoană nu poate obţine un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credinţă.

Pria urmare, dreptul reclamantei Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. de a solicita din contul brokerului vamal compensarea penalităţii în sumă de 61 587,40 lei este exclus, chiar şi în situaţie când brokerul vamal s-ar face vinovat de aplicarea eronată a tratamentului tarifar preferenţial, iar răspunderea acestuia nu ar fi fost limitată prin contractul dintre părţi, însă în realitate, penalitatea în cuantum de 61 587,40 lei nu este imputabilă nici omisiunilor pârâtei şi acţiunilor organului vamal, putând fi pe deplin evitată. Or, aplicarea acesteia nu a fost determinată de o eroare în completarea declaraţiilor vamale sau de revizuirea de către autoritatea vamală a criteriilor de funcţionalitate a sistemului informaţional integrat, ci a fost cauzată exclusiv de conduita dolosivă şi de reaua credinţă a reclamantei Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L., care, deşi avea cunoştinţă expresă că a beneficiat nejustificat de un tratament tarifar preferenţial şi pentru importurile din anul 2017, acestea fiind realizate în exact aceleaşi condiţii ca şi cele din anul 2016, a urmărit deliberat eludarea obligaţiilor vamale aferente şi prejudicierea bugetului de stat.

Raportând argumentele şi pretenţiile reclamantei la circumstanţele de fapt şi de drept invocate supra şi, conducând-ne de prevederile art. 186 Cod de procedură civilă, solicită respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Î.C.S. „Lactalis – Alba” S.R.L. către S.R.L. „BROKER LOGISTIC” privind încasarea prejudiciului material şi compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind lipsită de temei.

Argumentele participanţilor la proces:

Reprezentantul reclamantei – Întreprinderea cu Capital Străin „LACTALIS-ALBA" S.R.L., avocatul stagiar Catrinescu Vasile, în baza mandatului seria MAS cu nr. 096807 din 3 februarie 2025, prezent în cadrul şedinţei de judecată, a susţinut *cererea de chemare în judecată*, *cererea de concretizare* a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „LACTALIS-ALBA" S.R.L. către Societatea cu Răspundere Limitată ,,BROKER LOGISTIC" privind încasarea prejudiciului material cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale în sumă de 106 153, 03 lei şi compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3 185 lei achitate la depunerea cererii de chemare în judecată şi a cheltuielilor de asistenţă juridică în sumă de 35 500, 62 lei.

Reprezentantul pârâtei – Societăţii cu Răspundere Limitată „BROKER LOGISTIC", avocatul Iordachi Alexandru, în baza mandatului seria MA cu nr. 1682711 din 10 octombrie 2022, prezent în cadrul şedinţei de judecată, a susţinut *referinţa* înaintată asupra cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată de Întreprinderea cu Capital Străin „LACTALIS-ALBA" S.R.L. către Societatea cu Răspundere Limitată ,,BROKER LOGISTIC" privind încasarea prejudiciului material şi compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind lipsită de temei.

Aprecierea instanţei de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind opinia participanţilor la proces, în raport cu materialele cauzei, conducându-se de prevederile legale care guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a *respinge* cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „LACTALIS-ALBA" S.R.L. către Societatea cu Răspundere Limitată „BROKER LOGISTIC" cu privire la încasarea prejudiciului, compensarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) Cod de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Potrivit art. 9 alin. (2) lit. a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Articolul 10 alin. (1) al Codului civil, expres menţionează că persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi

execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate. 37.

Din interpretarea art. 6 din Convenţia europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Corespunzător, prin prisma art. 6 CEDO şi a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalităţii şi temeiniciei hotărârii, instanţele de judecată au obligaţia de a-şi motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanţele cauzei, constatate de

instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părţilor şi legile de care s-a călăuzit instanţa.

La 1 martie 2019, a intrat în vigoare Legea nr.133/2018 privind modernizarea Codului civil şi modificarea unor acte legislative.

Prin prisma art.6 alin. (1) Cod civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.

În condiţiile în care, obiectul prezentei acţiuni vizează aspecte ce ţin de executarea contractului nr.2/16 din 01.01.2016, speţei îi sunt aplicabile normele Codului civil în varianta în vigoare la momentul semnării şi executării respectivului contract.

Aşadar, din lucrările dosarului şi înscrisurilor prezentate, se atestă că, la data de 1 ianuarie 2016, Întreprinderea cu Capital Străin „LACTALIS-ALBA" S.R.L., în calitate de *client* şi Societatea cu Răspundere Limitată „BROKER LOGISTIC", în calitate de „*Broker vamal*" a fost încheiat contractul nr. 2/16 de prestare a serviciilor de intermediere (de broker vamal) în domeniul vamal.

Potrivit pct. 1 al contractul sus menţionat – „Obiectul contractului, stipulează că, clientul încredinţează, iar Brokerul se obligă să efectueze pe principiile reprezentării directe, din numele şi pe contul clientului, declararea organelor vamale a mărfurilor, prezentarea acestora pentru vămuire, precum şi alte operaţiunii în domeniul vamal, inclusiv: a) prezentarea organelor vamale ale Republicii Moldova a documentelor şi informaţiilor suplimentare în privinţa mărfurilor şi mijloacelor de transport declarate, fiind necesare în scopuri vamale; b) îndeplinirea altor acţiuni, necesare pentru vămuire şi controlul vamal, în calitate de persoană în drept să gestioneze mărfurile şi mijloacelor de transport declarate; c) realizarea altor funcţii de intermediere în domeniul vamal; precum şi d) prestarea altor servicii".

Potrivit pct. 2 al contractului menţionat, „în vederea executării întocmai a contractului, părţile şi-au asumat următoarele obligaţii:

2.1. Clientul este obligat personal sau prin reprezentantul său legal:

2.1.1. să prezinte Brokerului vamal copiile documentelor sale de constituire, bancare, de înregistrare sau alte documente necesare pentru confirmarea statutului legal al său;

2.1.2. să prezinte în oficiul Brokerului vamal toate documentele şi datele necesare pentru îndeplinirea de către Brokerul vamal al serviciilor, prevăzute de Contract, în corespundere cu Lista documentelor prevăzute pentru vămuirea mărfurilor, conform Hotărîrii Guvernului № 600 din 14.05.2002, precum şi Ordinul Serviciului Vamal № 276-0 din 24.10.2002 „Cu privire la perfectarea actelor vamale la vămuirea mărfurilor provenite din tranzacţiile economice externe", aşa cum este prevăzut de Anexă nr. 1 la prezentul Contract.

Perfectate incorect şi/sau documentele neautentice, prezentate de către Client în volum incomplet se consideră drept neprezentate, despre care fapt Brokerul vamal îl informează pe Client.

2.1.3. Nu mai tîrziu cu trei zile înainte de livrarea mărfurilor şi mijloacelor de transport în locul vămuirii (locul destinaţiei) să prezinte Brokerului vamal documentele şi datele autentice şi perfectate în modul cuvenit, fiind necesare pentru întocmirea documentelor vamale;

2.1.4. Să asigure la timp, în corespundere cu termeni stabiliţi de legislaţie vamală (pînă la sau în ziua depunerii declaraţiei vamale), achitarea integrală a tuturor sumelor prevăzute ale plăţilor fiscale, vamale sau altor plăţi obligatorii, necesare pentru vămuirea completă ale mărfurilor, cu prezentarea obligatorie către Broker vamal ale copiilor documentelor de plată, fie să prezinte Brokerului vamal documentele care confirmă scutirea sa de la plata acestor plăţi;

2.1.5. Să informeze la timp Brokerul vamal despre destinaţia vamală necesară pentru solicitarea corespunzătoare în cazul fiecărei tranzacţii economice externe (contract), fie în privinţa unui, lot separat de mărturi, unei mărfi concrete sau unui mijloc de transport;

2.1.6. Să informeze la timp Brokerul vamal despre locul şi data sosirii sau expedierii mărfurilor şi mijloacelor de transport, supuse declarării organelor vamale;

2.1.7. Să prezinte la timp Brokerului vamal informaţia despre facilităţile la plata drepturilor de import, sau drept de restituire a taxei vamale, altor taxe şi impozite stipulate de legislaţia vamală sau fiscală, precum şi să prezinte toate documentele necesare pentru realizarea acestor facilităţi;

2.1.8. Să prezinte la timp Brokerului vamal documentele care confirmă efectuarea controlului sanitar-veterinar, fitosanitar, ecologic, de licenţă (pentru grupele de mărfuri corespunzătoare) şi a altor tipuri control în privinţa mărfurilor şi mijloacelor de transport declarate;

2.1.9. Să furnizeze în timp util, Brokerului vamal, la cererea acestuia, documente şi informaţii suplimentare care să confirme poziţia tarifară a mărfurilor şi valoarea lor în vamă, precum şi alte informaţii necesare solicitate de organele vamale în procesul de declarare;

2.1.10. Să achite neîntîrziat şi în volum deplin, serviciile Brokerului, conform facturilor eliberate, (calculare preliminară, calculul pentru servicii prestate), în conformitate cu condiţiile stipulate de pct. 3 al prezentului Contract;

2.1.11. Brokerul vamal efectuează procedura de declarare vamală şi vămuire a mărfurilor şi a mijloacelor de transport ale Clientului pe baza celor mai recente documente comerciale, de transport ş.a.m.d., precum şi pe baza de confirmare de către Client a corectitudinii (autenticităţii) informaţiilor şi a documentelor de însoţire prezentate. Confirmarea autenticităţii este obligaţia Clientului şi se execută în scris, în Actul de predare-primire a documentelor, semnate de reprezentantul Clientului în rubrica „Completarea declaraţiei în baza documentelor prezentate”;

În cazul atragerii Brokerului vamal la orice fel de responsabilitate, cauza a căreia o constituie datele exacte, Clientul este obligat să restituie Brokerului vamal toate cheltuielile materiale (inclusiv cheltuielile pentru achitarea impozitelor, taxelor, penalităţilor şi dobânzilor ce ţin de declaraţiile corespunzătoare), care decurg din aplicarea dispoziţiilor Codului vamal şi încasate în mod direct sau indirect la Brokerul vamal.

2.2. Broker vamal este obligat:

2.2.1. să înceapă prestarea serviciilor începînd cu data primirii de la Client a tuturor documentelor necesare prevăzute în Anexa № 1;

2.2.2. La perfectarea declaraţiei vamale (ceea ce include, de asemenea, şi aprecierea poziţiei tarifare mărfurilor şi calcul drepturilor de import), Broker acţionează în conformitate cu legislaţia Republicii Moldova.

2.2.3. În cazul unor circumstanţe care împiedică îndeplinirea obligaţiilor sale de către Broker, acesta notifica imediat Clientul.

2.2.3. Să utilizeze documentele şi informaţiile care constituie secret comercial al Clientului exclusiv în scopuri vamale;

2.3. În cazul necesităţii de a asuma de către Broker vamal a obligaţiilor suplimentare ce ţin de regimul de tranzit, Clientul în prealabil încheie un contract de asigurare de oferire a garanţiei financiare în regim de „tranzit". Refuzul de a accepta obligaţii suplimentare nu conduce la rezilierea prezentului Contract.

2.4. În cazul în care Broker pe angajamente suplimentare în legătură cu asigurarea regimului de „tranzit", Brokerul Vamal va informa Clientul despre statutul său de principal obligat al Brokerului şi îi va Clientului instrucţiuni obligatorii pentru îndeplinire (în conformitate cu Ordinul SV № 288 din 20.12.2005 Serviciului Vamal).

2.5 Brokerul Vamal are dreptul de a stabili valoarea în vamă a mărfurilor declarate, în conformitate legislaţia în vigoare.

2.6 Termenul tranzitului începe din momentul aprobării operaţiunii de tranzit vamal de către biroul vamal de plecare şi se indică în documentul de transport.".

Potrivit pct. 5 al contractului menţionat, denumit „Responsabilitatea părţilor", părţile au cuvenit asupra următoarelor:

5.1. Clientul răspunde material integral în faţa Brokerului Vamal pentru cazul în care acesta din urmă a fost prejudiciat din cauza nerespectării de către Client (sau reprezentantul său legal) a obligaţiilor sale contractuale şi legale, inclusiv: pentru livrarea cu întârziere sau neautenticitate a documentelor, informaţiilor furnizate către Brokerul Vamal pentru îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor care decurg din prezentul Contract; pentru încălcarea condiţiilor de derulare, plasare şi transfer într-un alt regim vamal a mărfurilor a mijloacelor de transport; pentru plata cu întârziere sau incompletă a sumelor aferente de drepturi de import şi impozite in procesul vămuirii mărfurilor; în cazul cînd lipsei reprezentanţilor Clientului în timpul descărcării, Broker nu va fi răspundere pentru acţiunile sau inacţiunile reprezentantului autorităţilor

vamale; şi în alte cazuri prevăzute la art. 231 din Codul Vamal al RM, de legislaţia în vigoare sau de prezentul Contract.

5.2. Broker este responsabil pentru îndeplinirea cuvenită a obligaţiilor sale, inclusiv: declararea la timp şi corectă a mărfurilor şi vehiculelor Clientului, în conformitate cu legislaţia vamală în vigoare şi reieşind din documente furnizate de către acesta din urmă; şi informarea autentică a Clientului cu privire la cerinţele legislaţiei în vigoare aplicabile în ceea ce priveşte procedurile de declarare în vamă a mărfurilor şi a mijloacelor de transport al acestuia.

5.3. Reieşind din principiul reprezentării directe, Brokerul Vamal nu este răspunzător (inclusiv în faţa autorităţilor vamale), pentru autenticitatea datelor declarate, fiind furnizate de Client, pentru plenitudinea prezentării tuturor actelor permisive, pentru corectitudinea aprecierii valorii în vamă a mărfurilor declarate, pentru aplicarea corectă a scutirilor de la plata drepturilor de import, iar în cazul în care Clientul a insistat în scris la o clasificare tarifară specifică a mărfurilor declarate şi pentru indicaţia clasificării tarifare respective.

5.4. Brokerul vamal are dreptul de a rezilia unilateral şi imediat prezentul Contract în cazul: în cazul în care la Broker Vamal apar motive întemeiate pentru a crede că o acţiune sau inacţiune a Clientului sunt ilegale şi pot fi pedepsite penal, sau să atragă orice altă răspundere în conformitate cu legislaţia Republicii Moldova şi în alte cazuri, care ar putea duce la sancţionarea Brokerului Vamal de către autorităţile publice. Anularea contractului nu-l scuteşte pe Client de la recuperarea pierderilor cauzate Brokerului Vamal din vina Clientului.

5.5. În caz de neexecutare sau executare necorespunzătoare de către Părţile a prevederilor prezentului Contract, Părţile duc răspunderea în conformitate cu legislaţia în vigoare a Republicii Moldova.

5.6. Clientul confirmă în scris acordul său cu codul mărfurilor, cu calcularea drepturilor de import specificate în declaraţia vamală înainte de perfectarea acesteia.

5.7. Broker Vamal nu este responsabil în faţa organelor vamale pentru discrepanţe depistate între documentele furnizate de către Client şi mărfurile aflate în mijlocul de transport.

5.8. Prin prezentul contact brokerul vamal efectuează pe principiile reprezentării directe şi în numele, din contul şi la solicitarea clientului operaţiunii de mediere în vamă prevăzute de legislaţie." (Vol. I, f. d. 11-15).

Corespunzător, în baza contractului nr. 2/16 din 01.01.2016, pârâta a perfectat declaraţiile vamale, după cum urmează:

1) în anul 2016 - declaraţiile vamale nr.3029 I 1598 din 19.01.16, 3029 I 7085 din 15.02.16, 3029 I 22500 din 18.04.16, 3029 1 32936 din 30.05.16, 3029 I 41922 din 05.07.16, 3029 I 48967 din 02.08.16, 3029 I 57645 din 06.09.16, 3029 I 75303 din 12.1 1.16, 3051 I 1335 din 19.03 16, 3051 I 8704 din 06.10.16, 3051 I 11291 din 02.12.16, 3051 I 11922 din 19.12.16;

2*) în anul 2017* declaraţiile vamale nr. 2070112158 din 20.02.2017, nr. 2070127147 din 04.04.2017, nr. 2070136161 din 02.05.2017, nr.2070147736 din 05.06.2017, nr.2070161550 din 13.07.2017.

Ulterior, pe parcursul anului 2017 Î.C.S. „Lactalis-Alba" S.R.L. a efectuat şi alte importuri de mărfuri conform DVD nr. 2070112158 din 20.02.2017; 2070127147 din 04.04.2017; 2070136161 din 02.05.2017; 2070147736 din 05.06.2017 şi 2070161550 din 13.07.2017, declarate la poziţia tarifară 0401.

La data de 26 iulie 2017, Biroul Vamal Centru a întocmit procesul-verbal nr.86.17/2-R de reverificare a declaraţiilor vamale ale declarantului Î.C.S. „Lactalis-Alba" S.R.L. iar în baza acestuia a fost emisă decizia de regularizare nr.114 la 18 august 2017.

Astfel, prin Decizia de regularizare nr.114 la 18 august 2017 s-a calculat suma totală a obligaţiei vamale spre încasare de la Î.C.S. „Lactalis-Alba" S.R.L. în cuantum de 236 131, 25 de lei şi penalitatea de 44 565,63 de lei, iar în total suma de 280 696,93 de lei (f.d.16).

La 17 noiembrie 2021, Biroul Vamal Centru a întocmit procesul-verbal nr.103.21/2-R de reverificare a declaraţiilor vamale ale declarantului Î.C.S. „Lactalis-Alba" S.R.L. prin care a fost constatată acordarea tratamentului tarifar preferenţial cod-200 cu indicarea acestuia în rubrica 36 a DVD, fără indicarea codului contingentului în rubrica 39-EUIM 3 (conform anexei nr. 12 a Ordinului Serviciului Vamal nr. 346-O din 24.12.2009) definit ca contingent din categoria CT3 (1000 tone) la importul de mărfuri ,,Lapte şi smântână din lapte neconcentrate, fără adaos de zahăr sau alţi îndulcitori,, fiind scutite din taxa vamală în mărime de 15%, stabilită de Legea nr. 172 din 25.07.2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor (în vigoare din 01.01.2015).

Astfel, în baza procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr. 103.21/2-R din 17.11.2021, Biroul Vamal Centru a emis decizia de regularizare nr. 2154 din 9 decembrie 2021.

Conform deciziei de regularizare nr. 2154 din 9 decembrie 2021 s-a stabilit că, declarantului Î.C.S. „Lactalis-Alba" S.R.L. i s-a calculat spre achitare obligaţia vamală, rezultată din beneficierea neîntemeiată a tratamentului tarifar preferenţial în mărime de 114 617,57 lei precum şi penalitatea în mărime de 61 587,40 lei (f.d.17-21).

La 19 octombrie 2017, Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, prin care a contestat actele administrative, Decizia de regularizare nr.1114, din 18/08/2017 şi actele care au stat la baza emiterii acesteia, inclusiv procesul-verbal de reverificare a DV nr.86.17/2-R din 26 iulie 2017.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru) din 4.10.2018, parţial a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, s-a anulat Decizia de regularizare nr 1114, din 18/08/2017 şi procesul-verbal de reverificare a DV nr.86.17/2-R din 26 iulie 2017.

Prin Decizia din 25 septembrie 2019, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău a casat hotărârea primei instanţe, a emis o nouă decizie prin care a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea deciziei de regularizare nr. 1114 din 18 august 2017 şi a procesului - verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr. 87.17/2-R din 26 iulie 2017 (Vol. I, f. d. 22-39).

Prin Încheierea din 4 decembrie 2019, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie, a declarat recursul inadmisibil, încheierea fiind irevocabilă din data pronunţării (Vol. I, f. d. 30-32).

La 10.12.2021, Î.C.S. „Lactalis – Alba" S.R.L. a adresat către pârât, cererea prealabilă nr.157, 158 privind repararea prejudiciului material în sumă de 44 565,63 lei, si 61 587,40 lei, cauzat prin acordarea neprofesionistă a serviciilor în baza Contractului nr.2/16 din 01 ianuarie 2016, încheiat între părţi, iar prin răspunsurile din 27/12/2021, pârâtul a refuzat repararea prejudiciului material (Vol. I, f. d. 35-47).

Astfel, considerând partea reclamantă că, S.R.L. „Broker Logistic" se face vinovată de perfectarea pretins neglijentă a declaraţiilor vamale enunţate, prin neindicarea codului contingentului corespunzător în rubrica 39 a declaraţiilor vamale prin ce ar fi prejudiciat Î.C.S. „Lactalis-Alba" S.R.L. cu suma de 44 565,63 lei care a fost calculată cu titlu de penalitate în baza deciziei de regularizare a Biroului Vamal Centru nr.1114 din 18.08.2017 şi cu suma de 61 587,40 lei, calculată cu titlu de penalitate în temeiul deciziei de regularizare nr. 2154 din.09.12.2021 a Biroului Vamal Centru iar în total cu suma de 106 153,03 lei, înaintează prezenta acţiune în instanţa de judecată şi solicită încasarea acesteia drept prejudiciu pricinuit companiei cu compensarea cheltuielilor de judecată.

Conform art.512 Cod civil alin.(1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Articolul 514 Cod civil, stabileşte că, Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art.602 alin.(1)-(2) Cod civil, În cazul în care nu execută obligaţia, debitorul este ţinut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedeşte că neexecutarea obligaţiei nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligaţiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

În conformitate cu art.610 alin.(3)-(4) Cod civil, Este reparabil numai prejudiciul care reprezintă efectul nemijlocit (direct) al neexecutării. Despăgubirea nu se extinde asupra prejudiciului care, conform experienţei debitorului, nu putea fi prevăzut în mod raţional în cazul unei aprecieri obiective.

Articolul 667 alin.(1) Cod civil, stabileşte că, Părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte şi pot stabili conţinutul lor. Dacă, în scopul protecţiei intereselor prioritare ale societăţii sau ale unui individ, efectele unui contract depind de încuviinţarea autorităţilor statului, limitările şi condiţionările trebuie reglementate prin lege.

Prin contractul de prestări servicii în sensul art.970 alin.(1)-(2) Cod civil, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Conform Codului vamal nr.1149 din 20.07.200, (în vigoare la data încheierii şi executării contractului prestări servicii) art.127 alin.(1), Cuantumul drepturilor de import sau de export se stabileşte pe baza cotelor stabilite la data apariţiei obligaţiei vamale. Amenzile şi penalităţile sînt aferente drepturilor de import sau de export şi pot apărea ulterior procedurii de vămuire.

Aliniatul 5 stipulează că, plătitorul vamal ia cunoştinţă de cuantumul obligaţiei vamale prin declaraţia vamală acceptată şi înregistrată de organul vamal.

Iar în acord cu aliniatul 6, în cazul unor diferenţe ulterioare sau în situaţia încheierii din oficiu, fără declaraţie vamală, a unui regim vamal suspensiv, plătitorul vamal ia cunoştinţă de noua obligaţie vamală pe baza deciziei de regularizare întocmite de organul vamal.

Conform art.127^{11} alin.(1)lit. C) Cod vamal (în vigoare la data încheierii şi executării contractului prestări servicii), Obligaţia vamală apare, atât la import cât şi la export în cazul în care, stabilirea unui tratament tarifar favorabil, în funcţie de destinaţia sau utilizarea finală a mărfurilor, nu era justificată la data acordării liberului de vamă.

Prin prisma alin.(2) al normei enunţate, Obligaţia vamală apare la data înregistrării declaraţiei vamale de plasare a mărfurilor sub o destinaţie vamală.

Iar în acord cu alin.(3) n cazurile specificate la alin.(1), plătitor vamal este titularul declaraţiei vamale. Totodată, devin plătitori vamali, solidar cu titularul declaraţiei vamale, orice persoane care au oferit informaţiile necesare la întocmirea declaraţiei vamale ori care au redactat declaraţia vamală, dacă acestea ştiau sau ar fi trebuit să ştie că informaţiile în cauză erau false sau incorecte.

Prin prisma art.123 Cod vamal redacţia reţinută mai sus, Drepturile de import şi drepturile de export sînt plătite nemijlocit de către declarant, brocher vamal sau de o altă persoană prevăzută de legislaţie.

Conform art. 129 alin. (7) Cod vamal, redacţia (în vigoare la data încheierii şi executării contractului prestări servicii), indică că, Organul vamal este obligat să ia toate măsurile pentru încasarea obligaţiei vamale de la plătitorul vamal şi numai în măsura în care acest lucru nu este posibil, obligaţia vamală se încasează de la persoanele care răspund solidar cu acesta pentru onorarea obligaţiei vamale.

Totodată, prin prisma art.612 Cod vamal, redacţia (în vigoare la data încheierii şi executării contractului prestări servicii), (1) Broker vamal este persoana juridică, înregistrată în conformitate cu legislaţia, care deţine licenţă pentru activitatea de broker vamal, eliberată de Camera de Licenţiere, şi care, pe principiile reprezentării directe sau indirecte, declară mărfurile, le prezintă pentru vămuire, efectuează şi alte operaţiuni vamale. Pentru obligaţia vamală apărută brokerul vamal răspunde solidar cu plătitorul vamal.

(2) Brokerul vamal îşi desfăşoară activitatea în conformitate cu prezentul cod şi cu alte acte normative.

(3) Raporturile dintre brokerul vamal şi persoana pe care o reprezintă se stabilesc în baza unui contract, încheiat cu respectarea cerinţelor legislaţiei în vigoare, care urmează să prevadă, în mod obligatoriu, tipul de reprezentare. Contractul menţionat se prezintă organelor vamale la cererea acestora şi justifică împuternicirile brokerului vamal de a reprezenta declarantul.

În condiţiile normelor legale reţinute mai sus, se desprinde concluzia că, neexecutarea obligaţiei contractuale, constituie omisiunea debitorului de a săvârşi prestaţia care constituie în sine obiectul obligaţiei asumate şi că, o asemenea neexecutare a obligaţiei contractuale, antrenează răspunderea civilă doar atunci când se întrunesc condiţiile stabilite de lege exceptând temeiurile de exonerare sau limitare a răspunderii.

Prin prisma art.118, art.121 Cod de procedură civilă, instanţa nuanţează că, partea reclamantă nu a realizat sarcina probaţiunii şi respectiv nu a demonstrat că sumele solicitate spre revendicare în prezenta speţă, îşi au originea în raportul contractual dintre reclamantă şi broker.

Temeiul obligaţiei fiscale achitate de partea reclamantă rezidă în deciziile de regularizare, emise de organul vamal, care în sine denotă existenţa unor raporturi fiscale dintre Î.C.S. „Lactalis-Alba" S.R.L. şi stat, adică un raport de drept public.

De asemenea, instanţa notează că, deciziile de regularizare, au fost emise de către Biroul Vamal în temeiul normelor fiscale şi vamale, fără ca S.R.L. ,,Broker Logistic,, să constituie subiect al raportului juridic fiscal sau destinatar al obligaţiei de plată.

Totodată, instanţa nuanţează că, pe parcursul examinării cauzei, partea reclamantă a operat exclusiv cu afirmaţii generale precum că, brokerul vamal nu şi-a îndeplinit corespunzător obligaţiile contractuale, fără însă să indice prin care acţiuni concrete brokerul vamal a încălcat dispoziţiile contractuale sau reglementările vamale.

Constituie relevant faptul că, sarcina de a proba pretinsa faptă ilicită, prejudiciul şi legătura de cauzalitate, revine reclamantei prin prisma art.118, art.121 Cod de procedură civilă.

În subsecvent, instanţa reiterează că, în acord cu pct.1.1 din contractul de prestare a serviciilor nr.2/16 din 01.01.2016, S.R.L. „BROKER LOGISTIC" în calitate de broker vamal, s-a obligat să efectueze pe principiile reprezentării directe din numele şi pe contul clientului Î.C.S. „Lactalis-Alba" S.R.L. declararea organelor vamale a mărfurilor, prezentarea acestora pentru vămuire, precum şi alte operaţiuni de intermediere în domeniul vamal.

Conform pct.5.2 din contract, Brokerul este responsabil pentru îndeplinirea cuvenită a obligaţiilor sale, inclusiv: declararea la timp şi corectă a mărfurilor şi vehiculelor Clientului, în conformitate cu legislaţia vamală în vigoare şi reieşind din documente furnizate de către acesta din urmă; şi informarea autentică a Clientului cu

privire la cerinţele legislaţiei în vigoare aplicabile în ceea ce priveşte procedurile de declarare în vamă a mărfurilor şi a mijloacelor de transport al acestuia.

Din conţinutul prevederilor exprese ale contractului de prestări servicii şi regimului juridic al reprezentării directe, se evidenţiază că, S.R.L. „BROKER LOGISTIC" nu a avut prerogative de apreciere sau decizie asupra condiţiilor de eligibilitate pentru tratament tarifar preferenţial şi nici competenţa de a interpreta dispoziţiile legale incidente politicii tarifare. Rolul brokerului limitându-se exclusiv la unul strict procedural la completarea tehnică şi depunerea declaraţiilor vamale.

Mai mult, din conţinutul art.164 Cod vamal, redacţia (în vigoare la data încheierii şi executării contractului prestări servicii), (1) Brokerul vamal este în drept să efectueze orice operaţiuni de mediere în domeniul vamal.

(2) În cazul efectuării vămuirii, brokerul vamal îndeplineşte toate cerinţele şi condiţiile legale.

(3) Drepturile, obligaţiile şi responsabilitatea brokerului vamal prevăzute de lege nu pot fi limitate de contractul încheiat între broker şi persoana pe care o reprezintă. Brokerul vamal răspunde în faţa organelor vamale pentru acţiunile proprii şi, în funcţie de tipul reprezentării, pentru acţiunile persoanei pe care o reprezintă.

(4) Brokerul vamal poartă răspundere, în condiţiile prezentului cod, pentru încălcarea legislaţiei în vigoare în cazul în care nu va demonstra că încălcarea se datorează culpei persoanei pe care o reprezintă.

(5) Brokerul vamal nu este responsabil pentru:

a) nerespectarea condiţiilor destinaţiei vamale alese de către persoana care trece mărfuri şi/sau mijloace de transport;

b) nerespectarea regulilor de marcare a mărfurilor cu timbru de acciz;

c) efectuarea operaţiunilor valutare legate de trecerea mărfurilor şi/sau mijloacelor de transport peste frontiera vamală a Republicii Moldova;

d) alte acţiuni care nu pot fi puse în culpa lui.

Din sensul normei legale enunţate, nu rezultă că, brokerul vamal ar fi fost ţinut să garanteze obţinerea tratamentului tarifar preferinţial.

Reieşind din obligaţiile asumate de S.R.L. „BROKER LOGISTIC" prin contractul de prestări servicii pre citat, rezultă că, partea pârâtă şi-a asumat responsabilitatea întocmirii declaraţiilor vamale în termen şi corect de a îndeplini formalităţile vamale nu însă şi garanţia obţinerii unor tratamente tarifare preferenţiale sau evitarea unor controale post vămuire.

În această ordine de idei, instanţa reţine argumentele pârâtei conform cărora, din natura juridică a raportului de reprezentare directă precum şi a funcţiei legale a brokerului vamal rezultă că acesta are o obligaţie de diligenţă nu de rezultat iar simplul fapt că, ulterior autoritatea vamală a reconsiderat aplicarea tratamentului tarifar nu poate transforma post factum această obligaţie în una de garanţie.

Contextual, partea pârâtă a notat că, declaraţiile vamale perfectate în anii 2016-2017 au fost întocmite cu respectarea strictă a datelor puse la dispoziţie nemijlocit de

către reclamanta Î.C.S. „Lactalis-Alba” S.R.L. iar fiecare formular al declaraţiei a fost validat în sistemul SIIV ,,Asycuda World,, şi ştampilat de inspectorii vamali, ceia ce confirmă corectitudinea formalităţilor de vămuire.

Totodată, instanţa reţine reglementările din capitolul III pct.14 din Regulamentul privind administrarea contingentelor tarifare la importul/exportul mărfurilor în/din Republica Moldova şi abrogarea unor hotărâri ale Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 971 din 17.11.2014, în conformitate cu care, Sistemul de administrare a contingentelor tarifare se bazează pe principiul „primul venit, primul servit”, în baza înregistrării în SIIV „Asycuda World” a declaraţiei vamale.

Acordarea preferinţelor tarifare conform pct.15, se efectuează în ordinea înregistrării în SIIV „Asycuda World” a declaraţiei vamale şi în limitele cantităţilor indicate.

16. Serviciul Vamal autorizează plasarea mărfurilor în circulaţie liberă, cu aplicarea cotelor tarifare, după efectuarea obligatorie a controlului vamal documentar, în baza analizei criteriilor de risc şi a controlului fizic.

17. Responsabilitatea pentru veridicitatea informaţiilor din documentele prezentate în procesul de vămuire revine exclusiv importatorilor.

18. Documentele care conţin date eronate sau incomplete şi cele completate incorect sau cu corectări nu vor fi acceptate de către organele vamale în cadrul procedurii de vămuire a mărfurilor.

Conform pct. IV din Concepţia Sistemului Informaţional Integrat Vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. 561 din 18-05-2007 cu privire la Sistemul Informaţional Integrat Vamal, funcţiile de bază ale SIIV sînt orientate spre: facilitarea şi corectitudinea calculelor, încasarea şi înregistrarea taxelor vamale şi a altor taxe, legate de operaţiunile vamale; aplicarea selectivităţii la controlul mărfurilor şi preîntâmpinarea contrabandei asigurarea în termen de către administraţia vamală a organelor centrale de specialitate ale administraţiei publice cu informaţie veridică; utilizarea selectivităţii la tranzacţiile vamale (roşu, galben, verde, albastru); calcularea preventivă sau garanţia, care determină simplificarea comerţului şi asigură acumularea taxelor vamale; urmărirea traseului stabilit de organele vamale, în cazul regimului vamal de tranzit.

Aceste funcţionalităţi sînt atinse prin: controlul automat, validarea şi înregistrarea declaraţiilor vamale; perceperea taxelor vamale, conform legislaţiei în vigoare; posibilităţile verificării impozitelor şi taxelor vamale; verificarea aprecierii corecte a valorii în vamă, folosind în regim real de timp bazele de date pentru stabilirea preţului conform tarifului vamal; selectivitatea datelor vamale, cu scopul controlului tranzacţiilor cu risc sporit; verificarea promptă a documentelor şi minimizarea operaţiunilor manuale asupra lor; introducerea metodelor sistematice şi distribuirea optimă a operaţiunilor şi resurselor.

Prin prisma normelor enunţate instanţa relevă că, partea pârâtă a menţionat că, în perioada 2016-2017 rubrica 39 era inactivă din punct de vedere funcţional în sistemul SIIV „Asycuda World”, neexistând posibilitatea tehnică sau cel puţin nu era obligatorie

introducerea codului contingentului pentru aplicarea tratamentului tarifar preferenţial. Iar pentru aceste motive, declaraţiile vamale au fost completate cu indicarea codului ,,200,, la rubrica 36 în conformitate cu anexa nr.10 la Ordinul Serviciului Vamal nr. 346-O/2009 care reflectă regimul preferenţial în temeiul Acordului de Asociere UE-RM.

Din materialele cauzei, rezultă că, declaraţiile vamale au fost acceptate, înregistrate şi procesate integral de sistem, fapt care în sine exclude existenţa anumitor erori de completare a declaraţiilor vamale *de către broker*, or, a pretinde ca brokerul vamal să anticipeze anumite politici fiscale sau reconfigurări tehnice ale sistemelor informatice depăşeşte obligaţia contractuală în baza contractului de prestări servicii nr.2/16 din 01.01.2016.

Pe această cale instanţa reiterează că, deciziile de regularizare emise de Biroul Vamal Centru au avut ca obiect raportul fiscal dintre stat şi Î.C.S. „Lactalis-Alba" S.R.L., respectiv, recalcularea drepturilor de import ca urmare a constatării de către autoritatea vamală a acordării neîntemeiate a tratamentului tarifar preferenţial.

Or, deciziile de regularizare nu conţin constatări cu privire la neglijenţa profesională a brokerului şi nu au fost însoţite de vreo sancţiune contravenţională aplicată S.R.L. „BROKER LOGISTIC".

Corespunzător circumstanţelor reţinute supra, rezultă că, pârâta nu a admis vreo neexecutare sau executare necorespunzătoare a obligaţiilor asumate conform contractului de prestări servicii nr.2/16 din 01.01.2016, motiv pentru care se va respinge pretenţia privind despăgubirea reclamantei.

Or, în accepţiunea art.610 Cod civil, (în vigoare la data încheierii şi executării contractului prestări servicii), prejudiciul reprezintă efectul nemijlocit al neexecutării obligaţiei, concretizat într-o pierdere materială directă.

De asemenea, urmează a fi reţinute şi prevederile art.603 alin.(1) Cod civil în conformitate cu care, Debitorul poartă răspundere numai pentru dol (intenţie) sau culpă (imprudenţă sau neglijenţă) *dacă* legea sau *contractul nu prevede altfel* sau dacă din conţinutul sau natura raportului nu reiese altfel.

Articolul 667 alin.(1) Cod civil, reieterează că, Părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte şi pot stabili conţinutul lor. Dacă, în scopul protecţiei intereselor prioritare ale societăţii sau ale unui individ, efectele unui contract depind de încuviinţarea autorităţilor statului, limitările şi condiţionările trebuie reglementate prin lege.

În consecvent, instanţa reţine că, prin pct. 5.3 din contractul nr.2/16, părţile contractante au convenit că, reieşind din principiul reprezentării directe, Brokerul Vamal nu este răspunzător (inclusiv în faţa autorităţilor vamale), pentru autenticitatea datelor declarate, fiind furnizate de Client, pentru plenitudinea prezentării tuturor actelor permisive, pentru corectitudinea aprecierii valorii în vamă a mărfurilor declarate, pentru aplicarea corectă a scutirilor de la plata drepturilor de import, iar în cazul în care Clientul a insistat în scris la o clasificare tarifară specifică a mărfurilor declarate şi pentru indicaţia clasificării tarifare respective.

În această ordine de idei, instanţa nuanţează că, prevederile pct.5.3 din contractul de prestări servicii, reprezintă o manifestare legitimă a libertăţii contractuale, protejată la acel moment de art.667 Cod civil.

În condiţiile în care, instanţa nu întrevede premise legale care să impună pârâtei obligaţia de a suporta costurile legate de majorările de întârziere achitate de reclamantă, pretenţia Î.C.S. „Lactalis-Alba" S.R.L. privind încasarea prejudiciului instanţa o apreciază drept lipsită de fundament juridic motiv pentru care, o va respinge ca neîntemeiată.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanţa de judecată, reţine următoarele:

Potrivit prevederilor art.82 Cod de procedură civilă (în vigoare la momentul depuneri acţiunii), cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a cauzei..

Conform art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Având în vedere faptul că acţiunea reclamantei a fost respinsă integral, se va respinge şi pretenţia privind încasarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, prevederile art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă stabileşte că, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.

Potrivit art. 96 alin. (1)-(1^1) Cod de procedură civilă Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit materialelor cauzei, pârâta Societatea cu Răspundere Limitată „BROKER LOGISTIC", a fost reprezentată în prezentul proces civil de către avocatul Iordachi Alexandru, în baza mandatului seria MA cu numărul 1682711 din 10 octombrie 2022, iar pentru serviciile de asistenţă juridică, pârâta în baza contractului de asistenţă juridică nr. 12/22 din 5 octombrie 2022 şi conform facturii fiscale seria EAD000271637 din 7 octombrie 2022 a achitat suma de 20 000 lei, fapt confirmat şi prin Ordinul de plată nr. 698 din 6 octombrie 2022 (Vol. I, f. d. 60, 228-229, 232, 239-241).

În conformitate cu art. 96 Cod de procedură civilă, Instanţa de judecată consideră necesar a admite parţial această cerere, şi a încasa de la Întreprinderea cu Capital Străin LACTALIS-ALBA" S.R.L. IDNO: ***** cu sediul în *****, ***** în beneficiul Societăţii cu Răspundere Limitată ,,BROKER LOGISTIC" cheltuielile pentru asistenţa în juridică în sumă de 15 000 (cincisprezece mii) lei, considerând-o a fi o sumă rezonabilă şi echitabilă, luând în considerare volumul de lucru şi acţiunile întreprinse de avocat, iar în partea care depăşeşte suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei pentru asistenţă juridică a respinge ca neîntemeiată.

Corespunzător, instanţa de judecată notează că, nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanţii la proces, ţinând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat. În context, urmează a se remarca că, potrivit jurisprudenţei Curţii Europene, pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidenţieze că, judecătorul a examinat chestiunile esenţiale prezentate şi nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Ţările de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A, nr. 288).

De asemenea, instanţa menţionează că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanţilor la proces, condiţii obiective şi echitabile, pentru exercitarea drepturilor şi obligaţiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea dreptului părţilor la un proces echitabil, garantat şi asigurat prin art. 6 al Convenţiei Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

În concluzie, instanţa de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecăţii în prezenta speţă, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul şedinţei de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În conformitate cu prevederile art. art. 82, 94, 96, 238 – 241, Cod de procedură civilă al RM, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Cererea de chemare în judecată, depusă de Întreprinderea cu Capital Străin,, LACTALIS-ALBA” S.R.L. către Societatea cu Răspundere Limitată ,,BROKER LOGISTIC” cu privire la încasarea prejudiciului, compensarea cheltuielilor de judecată, *se respinge ca neîntemeiată*.

Se încasează de la Întreprinderea cu Capital Străin,, LACTALIS-ALBA” S.R.L. IDNO: ***** cu sediul în *****, ***** în beneficiul Societăţii cu Răspundere Limitată cheltuielile pentru asistenţa în juridică în sumă de 15 000 (cincisprezece mii) lei iar în partea care depăşeşte suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei pentru asistenţă juridică a respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedinte de şedinţă,

Judecător **Victoria BOGOMOLOVA**